

GLAS SVOBODE

V slogi je moč!

GLASILLO SVOBODOMISELNH SLOVENCEV V AMERIKI

Od boja do zmage!

Štev. 49.

Chicago, Ill., 5. decembra 1913.

Leto XII.

Razgled po svetu.

AVSTRO-OGRSKO.

Dunaj, 29. nov. — Avstro-Ogrska vlada je baje umaknila svojo odredbo, s katero je prepovedala Canadian Pacific Company, v obeh državah sklepati izselniške pogodbe. Zopetna podelitev privoljenja se bržkone opira na posredovanje angleške vlade.

Nemčija.

Bremen, 29. nov. — Med Severno nemškim Lloydom in Hamburg-Amerika-Linijo je z 31. decembrom 1913 potekla plovbenega pogodba začasno podaljšana do 31. januarja 1914. Pričakovati je, da bodo difference glede prevozne cene mirnimi potom poravnane.

Monakovo, 29. nov. — Bavarski ministrski predsednik baron pl. Hertling je pri posvetovanju novega vojnega zakona izjavil:

"V oboroževanju mora nastopiti prestane, nemško ljudstvo ni več v položaju, še več takih bremen nositi." Nemška državna vlada že pri tem, da zahteva zopet več vojakov in ladji. — To zveni vse drugače glede narodnega bogastva, kojega nemški poslanik grof Berstorff slika tu v Ameriki. Dejansko je nemško ljudstvo po militarizmu in marinizmu do možga izčrpano. Država se že polasta pri svojem oboroževanju premoženja in ga deli s svojimi podaniki, ker nemore več zmagovali vojnega davka. — To je tista "Nemčija čez vse na svetu".

Berlin, 29. nov. — V ravnokar izišljem delu "Revue der Reichspolitik" niti biši državni predsednik Buelow ogenj razpornosti med Nemčijo in Francijo. On pravi:

"Nespatmetno bi bilo upati na spravo z Francijo, ne da bi se zopet odstopilo Alzaci in Lotarijiju. Odločnost Francije, zgrabiti Nemčijo, ko hitro je nata na vspeh, mora vedno biti kot faktor v računu državne umetnosti. — Nemčija naj poskuši, prijazne in poštene odnose zadržati z Francijo, s katerimi zna v manj važnih vprašanjih skupno korakati, toda naj se nikakor ne domisli ali poskuša po ljubeznivosti premagati prijeno sovraščavo Francije."

To je že davno dokazano dejstvo, da kapitalistično-meščansko-fedna država današnjega dne ni sposobna vzdrževati in pospeševati splošni narodni mir in pravo narodno prijateljstvo. Kapitalistični krogi vendar živijo od narodnih sporov. Šele socializmu je pridržano, da bo napravil red na zdravi podlagi vesolnega človeštva.

Berlin, 29. nov. Iz raznih virov Kodenja se pojavlja utopijski načrt, po katerem se bi Šlesvik od nemške države zabarantal Danski. Danska bi Grenlandijo zameštarila Zdr. državam, a te pa za to Danski odstopile filipinski otok Mindanao in Nemčija naj bi po tem otoku dobila namestek za Šlesvik. Koliko je resnice na tem, ne vemo.

Francija.

Paris, 29. nov. — Debata o propiranem rentnem posojilu v znesku \$180,000,000 v splošne svrhe in \$9,000,000 za Marocco, se je pričela v poslanski zbornici.

Socialističen voditelj Jaurès je predlagal odgovorjev razprave, dokler se vlada zaveže, daomej vojaške operacije v Marocco in da sedanje armado nadomesti z narodno milico ter da prevzame vodstvo gibanja za splošno razsodisce.

Njegov predlog je bil zavrnjen z 430 proti 148 glasovi. Se ne misli, da bi vlada imela težkočo pri dosegri posojila, ker je veliko poslancev pripravljenih privoliti posojilo do \$300,000,000 namesto zahtevanih \$260,000,000. Vse kaže, da se gre le zato, če se ima v posojilni zakon inkorporirati dedinski davek, ki ima služiti za nazaj plačilo posojila, ali če se ima posebej obravnavati; in nadalje, če se ima nova renta proglašiti davka prosta.

Velikobritanija.

London, 29. nov. — Vplivni Angleži pozivajo vlado za stroge postavodajne odredbe proti trgovini s sužnji v kolonijah n. pr. proti lastnim državnim podanikom v južno-ameriških gozdovih gumija.

New York, 28. nov. — Znana angleška sufražetka, gospa Pankhurst, se je s parnikom "Majestic" odpeljala v Plymouth in je seboj nesla dohodek iz njenih predevanj po Zdr. državah, ki znaša \$20,000.

Po njenem povratku bo brezgovno arretirana od angleške police; toda ona misli dobiti svobodo po zopetnem štrajku gladovanja.

Mehika.

Mexiko, 28. nov. — Vojaški vlek s 300 vojaki je bil včeraj pri El Salada, 60 milij južno od Saltillo oddaljeno v zrak pognan. — Kakor se poroča, so vstaši pokončali vse zvezne vojake, kateri niso postalni žrtve eksplozije.

El Paso, 28. nov. — Vstaški ogleduhi so včeraj pozno zvečer generalu Villa v Juarezu poročali, da so videli predstrelje zvezne armade blizu male vasi Ahumada. — Porocilo je v Juarezu povzročilo silno razvjetje, ker ustaški vodje znajo, če prihajajo večja karabela, ali so samo manjši naprej potisnjeni oddelki, oziroma če se gre za umik v Terra Blanca nahajajočih se trup, ali za ojačanje iz Chihuahua.

"Jaz budem Chihuahua napadel, ko hitro na kraj lice mesta privedem moje ljudi in zadost provijanta, morda še danes večer," je izjavil Villa.

Villa misli Chihuahua napasti z vsaj 12,000 mož. On je prosil generala Tomaža Urbino, naj z juga prodira s 3000 možmi, s čim bi se število postavilo na 18,000. Villa bo v Juarezu, ki je popolnoma v rokah konstitucijskih, pustil garnizijo 1000 mož.

Ustaši se bojujejo z neverjetno razsrenostenjo ter malone vse pokončajo, kar jim v roke pride. Celo prijateljske in sorodne vezi so pretrgane. Grozne prizore, ki se so dogajali z avazetjem Vitorije dne 19. novembra, poročajo sedaj očivideci. Pred vsem je bil narejen kratek proces z vsemi uradniki. Bili so kratkim potom peljani na ospredje in postreljeni.

Med onimi smrti izročenimi je bil tudi bratranec ustaškega generala Caballeros. Bil je krivim spoznan, da je stal na strani zvezne vojne. Njegova mati je svojega nečaka kleče prosila, naj živilje pusti njemu edinstveni sinu, toda, zastonj, bil je peljan na ospredje in ustreljen pred očmi matere.

Zvezni general Rubio Novaretti, ki je s svojimi vojaki pri koračanju v Victoria, padel v roce vstajnikov, se ni zopet pojavit. Ni dvoma, da ne bi bilo cele kredelo pokončano.

Vstaja na Formazi.

Tokio, 29. nov. — Na otoku Formaza se vršijo gromadne arretacije domačinov, ki so obtoženi, da so osnovali zaroto, da se odrešijo japonskega gospodarstva in da ustavijo republiko na otoku. Med arretiranimi se nahajajo številni učitelji in vladni uradniki; v Tokio so mnenja, da so zaroto zanestili kitajski agitatorji.

ZASTOPNIKI GL. SV. POZOR!

To izdajo, ki obsega 16 strani smo vam poslali v par iztisih, ter vas prosimo, da iste porazdelite med rojake, ki še niso naročeni na list GLAS SVOBODE. Potem ko list prečitajo vprašajte jih, ako se hočejo na list naročiti.

Ako ste prejeli to številko Glas Svobane in niste na list naročeni, obdržite list in ga prečitajte; ako se Vam vsebina dopade naročiti se na list. Celotna naročništva stane \$2.00 in polletna pa \$1.00. Rojakom pošljemo list na ogled samo enkrat.

Razne novice.

Grozno naraščanje železničnih nesreč.

Washington, D. C., 28. nov. — Meddržavna trgovinska komisija je včeraj razglasila četrletno počilo o železničnih nesrečah, iz katerega je posneti, da je bilo v mesecu april, maj in junij t. l. več žrtev človeških življenj, kot jih je bilo v istih mesecih minulega leta in sicer za 140 več. Število poškodovanih se je pomnožilo za 8283.

V isti dobi je bilo 124 železničnih nesreč, 39% je bilo iz tira skočitev v sled zlomljenih življenj.

S tem pa število nezgod še ni zaključeno. Malo veselo poročilo da razvideti, da je bilo v s 30. junija zaključenem zadnjem četrlettu 2553 oseb usmrčenih in 49,011 poškodovanih.

Skupno število iz tira skočenih je znašalo 3596; od katerega števila pride 148 na trešnje in 202 iz tira skočenja osobnih vlakov.

Povzročena škoda materiala znaša \$3,250,250, znaten povišek v primeri s škodo v minulem letu.

Nazadovanje ekspresnega obrata.

Washington, 28. nov. — Po prečrnuu zastopnika Davis Louis, kateri je sodeloval pri uvedbi paketne pošte, utripijo Ekspress-družbe vsled konkurenčne paketne pošte velike izgube, tako da je le vprašanje časa, če one promet prepoloma ustvari.

Po predležecem računu so prijedelki petih največjih Ekspressnih družb, ki kontrolirajo 87 odstotkov vsega podjetja, v letu 1912 padli za \$5,772,000 in v tem letu za \$3,290,000 in od junija t. l. v katerem mesecu je paketna pošta stopila v polni obrat, so se v enem mesecu dobički spremnili v \$20,000 izgube. Luios sili na to, da bi zvezna vlada prevzela tudi telegrafe in telefone.

Višji davek.

Springfield, Ill., 29. nov. — Državna davčna komisija, sestojecā iz govorjenja, avditorja in finančnega mojstra je davčni postavek za leto 1914 določila na 72 centov proti 1. 1913.

Pomiločenje.

Springfield, Ill., 29. nov. Governor je pomilostil 5 kaznjencev (iz Cook County) državne jetnišnice v Jolietu. Dotični so cesto gradili in se dobro obnašali.

Otvoritev kongresa.

Washington, D. C., 1. dec. — Svečanostni trenotki, kateri navadno ne manjka pri otvoritvi kongresa, ne bo pogrešani pri današnjem dogodku. Prvo izvenredno zasedanje kongresa pride ob poldne do zaključka, in drugo redno zasedanje bo formalno proglašeno po podpredsedniku in govorniku v senatu odnosno v zbornicu.

Predsednik Wilson pride v torek popoldan ob 1 uri v zbornicu, kjer bo v skupnem zasedanju obeh zbornic prečital svojo poslancu. Neoziraje na to formuljo, katero je predsednik uvedel v mesecu aprili pri pričetku izvenredne zasedanja, kot tudi pri predložitvi letnega proračuna zvezne vlade, se bo prvi dan zasedanja mialo ločil od poslednjih dni starih sej. Prvič od veliko let sem, bode Kongres od ene na drugo sejo prešel brez presledka opravil. Senat sestane danes ob 10. uri in ob poldan bude presledek samo par minut, ter se pričelo redno zborovanje.

D. A. Campbell, poštar.

Prepoved tobaka za njuhanje.

Bizmark, N. D., 29. nov. — Pri poslednjem zasedanju državne legislature sprejeti zakon, ki prepoveduje prodajo tobaka za njuhanje (snofotobak), je bil danes proglašen kot ustavan. Državno višje sodišče je tozadovno razsodilo vsled pritožbe nekoga G. O. Olson.

Upor posadke.

Seattle, Wash., 1. dec. — Britanska barka "Lynton", na poti iz Santa Rozalia, Mehika v Kolumbija-reko, je signalizirala na viščini od rta Flattery: "Hočemo pomoč, upor na krovu." Carinski ktor "Manning", ki križari na poti Juan de Fuca, je skrbel za zatevano pomoč.

Zanikarno gospodarstvo na obrežnem parniku "President".

San Francisco, 29. nov. — One dni so ponesrečile 3 osebe od obrežnega parnika "President". F. H. Van Koolbergen, podpredsednik in višji inženir neke holandske železnice, opisuje razmere, ki vladajo na parniku in ki so v stiku z nesrečo: "Častniki, postrežniki (steward) in pomorski so pričeli semtrje letati brez premiselka. Prvi častnik je ukazal pripraviti rešilni čoln. Toda, ko so čoln spuščali, utrgala se je spredna vrv, tako da je čoln navpično visel v zraku in z veliko silo bil ob ladjo. Štirji ljudje od iz 7 glav obstoječega moštva, so bili rešeni. Ostali trije so padli v vodo in utonili. — Rešilne pasove ni bilo najti na krovu. Precej časa je trajalo, predno je bil pripravljen drugi čoln, katerega so opravljali prostovolej, med katerim sta bila tudi natakar parnika in en popotnik."

Vojno tihotapstvo.

New York, 29. nov. — Carinski užitorniki so na parniku "Semi-nole", ki je bil namenjen v Haiti in San Domingo, našli in zaplenili večji naklad puškine in samokresne municije. Kontrebanda je bila skrita na raznih krajin parnika.

Poštna vest.

Tukajšnji glavni poštni urad naznana sledi:

Pošiljatve se zamorejo po paketni pošti poslati skoraj v vse inozemske dežele in sicer proti plačilu 12c za vsaki funt ali pa za del funta. Toda taki paketi ne smejo več tehtati kot 11 funtov. Carinska označba (deklaracija), v kateri je popisana pošiljatev oziroma vsebina paketa in podpisana od pošiljalatelja, mora biti pridobljena v inozemstvu. Tiskovino je dolžna biti prištevana v uradni učinkovit pošteni urad.

Za Norveško, Švedsko, Dansko, Belgijo, Holandijo, Avstro-Ogrsko: 6. decembra; ob 5. uri zvečer.

Za Italijo: 9. decembra, ob 5. uri zvečer.

Za Francijo: 10. decembra, ob 5. uri zvečer.

Za Velikobritanijo in Nemčijo: 12. decembra, ob 5. uri zvečer.

Pošiljalci naj, da takojšno in sčurno pošiljatev omogočijo, pazijo:

1. Naslov: Popolno ime itd. kot tudi ime dotične dežele in kraj se ima pravilno in razločeno pisati.

2. Za zavitek ali koverta je rabiti dobro močen papir.

3. Paziti, da se pošte znamke ne prilepijo na vsebino pošiljatev, ako so poslane knjige ali tiskovini predmeti.

4. Paziti, da je polna svota poštarine naprej plačena.

5. Paketi so neposredno oddati na glavni pošti ali na regularnih poštnih stanicah.

6. Paziti, da je na pošiljatvi pravilno odpošiljalatelja.

7. Radi revizije se paketi ne smejo zapečatiti.

8. V paket se ne sme priložiti pismo, sicer bi bilo za plačati kot od pisma.

Roman iz časov
francoske revolucije
Spisal
Alks. Dumas star.

VITEZ IZ RDEČE HIŠE.

(Le chevalier de Maison Rouge)

XIII.

31. majnik.

V jutro 31. majnika, ko so zvonili zvonovi k oružju in je bilo že na vse zgodaj čuti generalno koračnico, je korakal bataljon iz predmestja Saint Victor v Temple.

Ko so bile končane formalnosti in straže razpostavljene, so jeli prihajati uradniki, ki so imeli tega dne službo. Topovom, postavljenim k vratom Templa, so priklopili še štiri druge v ojačanje. Obenem je gospel tudi Santerre s svojimi rumenimi, volnimi naravnimi in s svojo sukajo, na kateri je njegova domovinska ljubezen blestela v obliki velikih, mastnih madežev.

Pregledoval je bataljon, našel ga v dobrem stanu in vprašal na to:

"Zakaj samo trije uradniki? Kdo je oni slabci občan, ki manjka?"

"Odsoten ni nikak mlačnež, občan general," je odgovoril naš starci znanec Agrikola; "kajti on je tajnik sekcijske Lepelletier, voditelj vrhov Termopilečanov, občan Maurice Linday."

"Dobro, dobro," je dejal Santerre, "kakor ti, priznavam tudi jaz patriotizem občana Mauricia; teda kljub temu bo zapisan v imenik za odsofone, ako v desetih minutah ne bo na svojem mestu."

Nekaj korakov od generala se je v trenotku, ko je izgovoril te besede, nahajal neki lovski stotnik z nekim vojakom. Prvi je sedel na enem topovu, a drugi je bil naslonjen na svojo puško.

"Ali ste čuli?" je rekel stotnik vojaku s tihim glasom, "Maurice ni še prisel."

"Da, toda bodite brez skrbi, pride gotovo."

"Ako bi ne mogel priti," je dejal stotnik, "Vas postavim k strazi na stopnice, in ker se ona go-to poda na stolp, ji lahko reče-te besedico."

V tem trenotku je vstopil mož, ki mu je bilo poznati na njegovih trobojnih šerpih, da je uradnik; stotnik in vojak ga nista pozna-la, zato so se njiju oči zavedali oziroma vanj.

"Občan general," je dajal prisec, obrnivši se k Santerru, "prosim te, da me postaviš na mesto Mauricia Lindaya, ki je obolel; tu imaš zdravniško spričevalo; jaz bi prisel šele čez osem dni na vrsto, toda danes jaz nadomestujem njega."

"Da, če ne bodo Kapet in Kapetinice v osmih dneh kaput," je pripomnil nekdo izmed uradnikov.

Santerre je odgovoril na ta do-vtip vnetega uradnika z lahnim nasmehom. Obrnivši se k Mauriciu namestniku, je rekel:

"Dobro je, podpiši se ti v registru mesto Mauricia Lindaya in nevedi vzrok, zakaj ga nadomestuješ."

Stotnik in lovski vojak sta se pogledala z veselimi začudenjem in špinali drug drugemu: "Torej v osmih dneh."

"Stotnik Dixmer," je zaklical Santerre, "postavite se s svojo stotijo na vrt."

"Pridite, Morand," je dejal stotnik svojemu tovarišu-vojaku.

Baben je zaropotal in stotnija pod strojarjevim vodstvom se je odstrelila v predpisani smeri. Postavili so oružje v piramide, na kar se je stotnija razdelila v poljubne skupine, ki so se jele spre-hajati po vrtu, kjer je za časa Ludovika XVI. kraljeva družina tupatam uživala sveži zrak.

Vrt je bil pust in gol; nekje ob strani je stala koča, ki je rabila za vojaško kantino. Tedaj jo je vodila neka izvrstna patriotinja, vdova po nekem mesčanu, umorjenem 10. avgusta, z imenom gospa Plumeau.

Mala, lesena koča je obstajala iz edine izbe, široke dvanaestkratnih čevljev, pod katero se je nahajala klet, kjer so bile shranjene pijače in jedila.

V to kantino sta se napotila stotnik in njegov lovski vojak.

"Ah, stotnik Dixmer," je dejal krämerica, "ali hočete izbornega saumurskega vina?"

"Da, občanka Plumeau, toda saumursko vino brez briskega si-

ra je po mojem mnenju za nič," je odvrnil stotnik, ki se je oprezeno oziral okoli sebe in ni opazil med tolikimi jedili onega, česar si je želel.

"Ah! stotnik, to je neutajljivo dejstvo, toda prodala sem že poslednji kos."

"Brez briskega sira nikakega saumurskega vina," je dejal stotnik, "in pomisl občanka, da bi se konsum izplačal, ker sem hotel pogostiti stotnijo."

"Moj stotnik, v petih minutah ti ga preskrbim."

"Da, da, pojdi," je odgovoril Dixmer, "mi se podamo medtem v tvojo klet in si sami izberemo vino."

Cim je udova odšla, sta stotnik in njegov spremljevalec stopila skoz neka vrata, ki so se sama zapirala, v klet, držeč v roki sve-tliko.

"Prav!" je dejal Morand po kratki preiskavi. "Klet leži v smeri proti rue Porte-Foin; globoka je devet do deset čevljev in ni zazidana."

"Kakšna pa so tla?" je vprašal Dixmer.

"Neke vrste kredasti lehnjak, nakopana zemlja. Vsi ti vrtovi so bili že ponovno prekopani, nikjer ne naletimo na steno."

"Urno!" je vzkliknil Dixmer, "čujem že lesene čevlje naše krčmarice; vzemite dve steklenici vi na in vrniva se zopet gor."

Kmalu sta se zopet pojavila med zaklopni vratimi. Gospa Plumeau se je že vrnila z nujno zahetanim sirom.

Dixmer je pogostil stotnijo s približno dvajsetimi steklenicami vina, a medtem je Morand zaba-val geste s pripovedovanjem pa-trioticnih povesti.

Bila je enajsta ura. O poldv-najsti so menjali straže.

"Ali ne hodi Avstrijanka na-vadno med poldnevom in eno uren na sprehol?" je vprašal Dixmer Tisona, ki je šel ravnokar mimo koče.

"De, popolnoma prav, med poldnevom in eno."

Tako na to je sklical Dixmer iz svoje stotnije ljudi, ki so imeli obavljati stražo med poldvanjsto in polne. Naročil jim je, naj se požurijo z zajutrikom, in vzel Morand puško, da jo, kakor do-govorjeno, ponese v najvišje nad-stropje v stolpu, v prav ono ma-lo stražnico, za katero se je bil on-gea deskril Maurice, od koder je opazoval znamenja, ki so jih dajali kraljici z nekega okna v rue de Porte-Foin.

Kdor bi bil opazoval Moranda v trenotku, ko je dobil to eno-stavno in zelo pričakovano pove-tje, bi bil videl, kako mu je pod njegovimi dolgimi kodri in črni-mi lasmi obledel obraz.

Nenadoma je dvore Tempa pretresel zamokel hrup. V daljavi se je začulo brezkončno kričanje in tuljenje. Bila je to očividno ena onih navadnih pariških po-cessnih rabuk, iz katerih bi lahko izbruhnil kar cel plamen upora.

"Tison!" je zaklical neki stra-šen glas.

"Moj general?" je odgovoril poslednji.

"Danes nobenega sprehoda," je ukazal Santerre, "jetniki ne smejo zapustiti sobe."

"Prav," je dejal Tison, "trud manj."

Dixmer in Morand sta se žalo-stno pogledali; potem sta se, čaka-jči na čas, ko se menja straža, sprehabljala navidezno mirna sem-intja med kočo in zidom, ki se raz-streza proti rue Porte-Foin. Mor-and je začel meriti razdaljo s ko-raki, dolgimi tri čevlje.

Koliko je razdalja?" je vprašal Dixmer.

"Šestdeset do enainštredeset čevljev," je odvrnil Morand.

"Koliko dni potrebujemo?"

Morand je pomisil, potegnil v pesku par geometričnih črt in re-kel:

"Najmanj sedem dni."

"Maurice bo čez osem dni na straži," je zašepetal Dixmer. "Te-kom osmih dni se moramo sprijaz-niti z Mauricem."

Bilo je poldvanjaste. Morand je sopeče prijel za puško in je v spremstvu svojega korporala me-njal stražo, nahajajoč se na tera-si stolpa.

Dalje prihodnjič.

XIV.

Žrtvovana.

Dan za tem, ko so se odigrali od nas pripovedovani prizori, namreč 1. junija, je sedela Genevieve na svojem navadnem prostoru pri oknu; vprašala je samo sebe, zakaj ji potekajo dnevi tako žalostno in tako leno, zakaj pričakuje večera s strahom, mesto s hrepnenjem?

Zlasti so ji žalostno potekale no-či, one noči, ki so bile prej tako lepe, polne sanj iz prejšnjega in bodočega dne.

V tem trenotku je njen pogled obtičal na krasni omari, okrašeni s pisanimi in rdečimi nagelji, ki jih je gojila po Mauricevem na-vodilu. Zvečer mu je vedno s po-nosom kazala napredek, ki so ga bile tekmo noči zaznamovale krasne glavice.

Toda, odkar Maurice ni prihajal več, je jela zanemarjati učne na-gelje, ki so gineče klonili svoje glavice čez ograjo.

Ob pogledu na zapaščeno cvetje je Genevieve spoznala vzrok svoje otožnosti. Rekla si je, da so etvilične podobne gotovim prijateljskim zvezam, ki jih človek varuje in strastno goji in ki pomlajajo srce, da vzpetevata na novo. Pa prihaja nekega lepega dne kako slabo raz-położenje ali nesreča, zadevuje pri-jateljstvo pri korenju, in srce, ki ga je oživiljalo, gine in vene pod-težkim udarcem.

Toda, odkar Maurice ni prihajal več, je jela zanemarjati učne na-gelje, ki so gineče klonili svoje glavice čez ograjo.

Ob pogledu na zapaščeno cvetje je Genevieve spoznala vzrok svoje otožnosti. Rekla si je, da so etvilične podobne gotovim prijateljskim zvezam, ki jih človek varuje in strastno goji in ki pomlajajo srce, da vzpetevata na novo. Pa prihaja nekega lepega dne kako slabo raz-położenje ali nesreča, zadevuje pri-jateljstvo pri korenju, in srce, ki ga je oživiljalo, gine in vene pod-težkim udarcem.

"Prav!" je dejal Morand po kratki preiskavi. "Klet leži v smeri proti rue Porte-Foin; globoka je devet do deset čevljev in ni zazidana."

"Kakšna pa so tla?" je vprašal Dixmer.

"Neke vrste kredasti lehnjak, nakopana zemlja. Vsi ti vrtovi so bili že ponovno prekopani, nikjer ne naletimo na steno."

"Urno!" je vzkliknil Dixmer, "čujem že lesene čevlje naše krčmarice; vzemite dve steklenici vi na in vrniva se zopet gor."

Kmalu sta se zopet pojavila med zaklopni vratimi. Gospa Plumeau se je že vrnila z nujno zahetanim sirom.

Dixmer je pogostil stotnijo s približno dvajsetimi steklenicami vina, a medtem je Morand zaba-val geste s pripovedovanjem pa-trioticnih povesti.

Bila je enajsta ura. O poldv-najsti so menjali straže.

"Ali ne hodi Avstrijanka na-vadno med poldnevom in eno uren na sprehol?" je vprašal Dixmer Tisona, ki je šel ravnokar mimo koče.

"De, popolnoma prav, med poldnevom in eno."

Tako na to je sklical Dixmer iz svoje stotnije ljudi, ki so imeli obavljati stražo med poldvanjsto in polne. Naročil jim je, naj se požurijo z zajutrikom, in vzel Morand puško, da jo, kakor do-govorjeno, ponese v najvišje nad-stropje v stolpu, v prav ono ma-lo stražnico, za katero se je bil on-gea deskril Maurice, od koder je opazoval znamenja, ki so jih dajali kraljici z nekega okna v rue de Porte-Foin.

Kdor bi bil opazoval Moranda v trenotku, ko je dobil to eno-stavno in zelo pričakovano pove-tje, bi bil videl, kako mu je pod njegovimi dolgimi kodri in črni-mi lasmi obledel obraz.

Nenadoma je dvore Tempa pretresel zamokel hrup. V daljavi se je začulo brezkončno kričanje in tuljenje. Bila je to očividno ena onih navadnih pariških po-cessnih rabuk, iz katerih bi lahko izbruhnil kar cel plamen upora.

"Tison!" je zaklical neki stra-šen glas.

"Moj general?" je odgovoril poslednji.

"Danes nobenega sprehoda," je ukazal Santerre, "jetniki ne smejo zapustiti sobe."

"Prav," je dejal Tison, "trud manj."

Dixmer in Morand sta se žalo-stno pogledali; potem sta se, čaka-jči na čas, ko se menja straža, sprehabljala navidezno mirna sem-intja med kočo in zidom, ki se raz-streza proti rue Porte-Foin. Mor-and je začel meriti razdaljo s ko-raki, dolgimi tri čevlje.

Koliko je razdalja?" je vprašal Dixmer.

"Šestdeset do enainštredeset čevljev," je odvrnil Morand.

"Koliko dni potrebujemo?"

Morand je pomisil, potegnil v pesku par geometričnih črt in re-kel:

"Najmanj sedem dni."

"Maurice bo čez osem dni na straži," je zašepetal Dixmer. "Te-kom osmih dni se moramo sprijaz-niti z Mauricem."

Bilo je poldvanjaste. Morand je sopeče prijel za puško in je v spremstvu svojega korporala me-njal stražo, nahajajoč se na tera-si stolpa.

Dalje prihodnjič.

"In čemu pripisujete to?"

"Morda prevzetnost," je dejal Dixmer naglo.

"Prevzetnost?"

"Da, menil je, da nam dela čas

s svojim občevanjem z nami. Mor-and smo bili z njim premalo uljdu-ni."

"Toda če smo tudi bili, se mi zdi, da korak, ki ste ga napravili Vi, vse poravna."

"Da, v slučaju, ko bi bil jaz kriv, če pa ste krivi Vi . . ."

S.S.P. Zveza

Ustanovljena leta 1908.

Inkorporirana leta 1909.

Glavni urad na: 11250 Indiana Ave., Chicago, Ill.

GLAVNI ODBOR:

ANTON MLADIČ, predsednik; 2348 Blue Island Ave., Chicago, Ill.
 ANTON FISHER, podpreds., 516 N. Bunker Hill St., Los Angeles, Cal.
 JOSEPH BENKO, tajnik; 11250 Indiana Ave., Chicago, Ill.
 WILLIAM RUS, zapisnikar, 11224 Langley ave., Chicago, Ill.
 JOHN KALAN, blagajnik; 341 — 6th St., Milwaukee, Wis.

NADZORNIKI:

FERDINAND GLOJEK, (preds.); 453 53rd Ave., Milwaukee, Wis.
 ANTON DULLER, 238 — 136th St., Chicago, Ill.

MARTIN V. KONDA, 2656 Crawford ave., Chicago, Ill.

POROTNIKI:

AUGUST KUŽNIK, 8323 Connecticut ave., S. E., Cleveland, Ohio.
 JOHN BATICH, Box 208, Claridge, Pa.

JOE CVETKOVIČ, 810 W. Fort St., Michigan City, Ind.

POMOŽNI ODBOR:

ANTON SLOGAR, 1507 — 58. ave., Cicero, Ill.

JACOB TISOL, 11266 Langley ave., Chicago, Ill.

JOHN JEREV, 321 — 136. St., Chicago, Ill.

FRANK GODINA, 1441 Fullerton St., Chicago, Ill.

MOHOR MLADIČ, 2603 Lawndale ave., Chicago, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. ALOIS M. ZAHORIK, 1846 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Vsa pisma in vprašanja na pojasnila naj se izvolijo pošiljati na tajnika
 Jos. Benko, 11250 Indiana Ave., Chicago, Ill. Denarne (odpošiljatve) pa na
 John Kalan, 341 — 6th St., Milwaukee, Wis.

Uradno glasilo je "Glas Svobode". — Seja gl. odbora je vsako zadnjo
 mesec v Stastny-evi dvorani, 2005 Blue Island ave.

IZ URADA GL. ZAPISNIKARJA SLOV. S. P. ZVEZE.

Zvezček iz 35. redne seje gl. odbora.

Seja se vrši dne 26. nov. t. l. v navadnih prostorih, začetek ob 8. uri zvečer, v navzočnosti sledenih bratov gl. odbornikov: Wm. Rus, Ant. Duller, M. V. Konda, Ant. Slogar, Jacob Tisol in J. Jerev-a.

Nenavzročnost predsednika in tajnika se radi tehtnih vzrokov oprosti ter izvoli za začasnega predsednika M. V. Konda, in br. Kusa za nadomestnika tajnika.

Zapisnik zadnje redne in izvanredne seje se prečita, sprejme in podpiše.

Dr. št. 6, Winterquarters, Utah: Br. Ant. Rudman-a se ne smatra izključenim dokler društvo ne navede člane, kateri so bili radi njega kaj oškodovani, ter sploh mora izključitev podpreti z dokazi.

Dr. št. 9, Leadville, Colo.: Brata Horvat-a se pripozna za upravičenog do bolniške podpore.

Dr. št. 14 Yale, Kans.: Bratu Anton Suštaršič-u, kateri je bil po nesreči obstreljen, se pripozna bolniška podpora.

Dr. št. 32, Wenona, Ill.: Bratu Fr. Petelin se odtrga \$2.00 od bolniške podpore, kot kazen ker ni imel potnega lista, drugo se izplača.

Dr. št. 44 Virden, Ill.: Bratu Wolkar-ju, kateri je bil bolan v Milwaukee, Wis. a ni imel potnega lista, se odtrga \$5.00 od bolniške podpore, drugo se izplača.

Dr. št. 48 Mulberry, Kans.: Bratu Železniku se pripozna podpora.

Dr. št. 71, Marianna, Pa.: Bratu John Gorše-tu, kateri je bil v bolezni oddaljen od društva, ter izvan kontrole istega, se plača samo 3 tedne bolniške podpore, namreč, po pravilih ker ni bil v bolnišnici in razven tega nima tudi potnega lista.

Dr. št. 92, Cle Elum, Wash.: Pregledale so se zdravniška spričevala br. Fred Kadena in ker zdravniki dvomijo nad njegovim popolnim okrevanjem se da br. tajniku polno moč pogajati se za odpravnino.

Dr. št. 97, Calumet, Mich.: Bratu John Pikush se pripozna bolniška podpora.

Dr. št. 123, Detroit, Mich.: Za pogrebne troške za pokoj. br. Louis Zupan-on se sklene izplačati \$100.00 kot določujejo pravila, ostali del se pa izplača le, ako v to privolijo zakoniti dediči po-knjegna.

Brat tajnik naznani, da je društvo št. 26 Collinwood, O. črtalo br. A. Kužnika, predsed. porot. odbora. Tajniku se da nalog, da do druge seje vse potrebno ukrene radi njegovega urada.

Razne račune se sprejme in odobri v izplačitev.

V S. S. P. Z. se sprejme novo društvo v Midway, Pa. z 8 članji in sicer pod zaporedno štev. 130; k raznim posameznim društvtvam se ja sprejme ta meseč prijavljenih 121 članov in 12 članje.

Ker se je prejelo iz držav Minnesota in Ohio obvestilo, da si moramo v dotednih državah dobaviti "licence" to je, pravico za poslovanje ali pa isto prekiniti, zato se vrši dalje posvetovanje, kot se je tudi že na izvanredni seji namreč, kaj je v tej zadevi za ukrepite. pride se do sklepa, da ker ni drugega izhoda, podvreči se njih zaheti ter objednim sprejeti razredno lestvico za vplačevanje v usmrtninski sklad. Lestvico se boste sestavilo kar mogoče sploh naj boljšo, ter da boste odgovarjala postavam dotednih držav, nakar se jo boste dalo na splošno glasovanje ali v potrditev društvtvam; z kar se vse e. društva že sedaj opozarja ter prosi, da za njo glasujejo, ker ravno lestvica je sedaj edina ovira, da se ne more dobiti "LICENCE" in se ga sploh dokler se iste ne sprejme ne bode zamenjali. — Dalje se tudi sklene, da se bode vse poslovanje nadaljevalo po sedanjem sistemu in pravilih do časa, da je vsa ta zadeva rešena; in tudi se ne bode pravil in ne družih tiskovin izdalo, pred izidom splošnega glasovanja, in to ker se hoče z tem prihraniti Zvezini blagajni par tisočakov.

Nadalje so vsa e. društva kot tudi posamezniki naprošeni, da kadar pošljemo kako pritožbo ali drugo zadevo gl. odboru v razsodbo, da opišemo natanko vso zadevo od izvora v nadalje, ker samo na par besedi opisa se ne more izrekati razsodbe; in tako pride da se zadeva nepotreben zavlačuje, ter napravi veliko obojestranskega dopisovanja, kar bi pa lahko na omenjeni način odpadlo.

Seja zaključena ob 11. uri zvečer.

WM. RUS, glavni zapisnikar.

Sprejeto novo društvo.

St. 130, Midway, Pa.: John Leskovic, 5312; John Mahovne, 5313; Rudolf Mali, 5314; Peter Lukan, 5315; Anton Leskovic, 5316; Anton Rupnik, 5317; Anton Tomšič, 5318; Frank Urbančič, 5319.

Novo pristopli člani in članice.

K dr. št. 1: A. Težak, 5180.—K dr. št. 2: J. Gazboda, 5181; J.

Stanisha, 5182; J. Kastelic, 5183; J. Mur, 5184; P. Kogovšek, 5185; A. Jerev, 5186.—K dr. št. 4: L. Lushin, 5187; J. Prpich, 5188; J. Žitkovič, 5189.—K dr. št. 9: F. Ogrin, 5190.—Kd dr. št. 10: M. Milavec, 5191; C. Keržic, 5192.—K dr. št. 14: J. Kotnik, 5193; J. Hoja, 5194.—K dr. št. 17: I. Plečnik, 5195; V. Petelin, 5196; J. Žumar, 5197.—K dr. št. 19: L. Bučar, 5198; J. Dovjak, 5199; A. Gorenc, 5200.—K dr. št. 20: K. Zidarič, 5082; F. Novosele, 5201; L. Rus, 5202; J. Pucej, 4203; J. Habat, 5204; M. Smrke, 5205.—K dr. št. 27: A. Železnikar, 5206; J. Paje, 5207.—K dr. št. 28: A. Novak, 5208; A. Kozak, 5209; B. Vidakovič, 5210; F. Alexander, 5211; L. Siks, 5212.—K dr. št. 30: J. Šufak, 4859.—K dr. št. 31: J. Slat, 5213; M. Stačiar, 5214; B. Ferič, 5215; J. Gasparovič, 5216; J. Javor, 5217; M. Biščan, 5218; M. Drobac, 5219; J. Maletič, 5220; J. Vukovič, 5221; T. Dragič, 5222.—K dr. št. 37: A. Zmrzel, 5223; F. Erjavec, 5224.—K dr. št. 38: F. Lamuth, 5225.—K dr. št. 40: S. Polje, 5226; L. Novačić, 5227; S. Milič, 5228; J. Trdan, 5229; J. Močilar, 5230; F. Vidmar, 5231; J. Škufera, 5232.—K dr. št. 41: J. Kržan, 5109; B. Grošnjič, 5233; K. Groždak, 5234.—K dr. št. 42: F. Lončarič, 5225.—K dr. št. 46: A. Taučar, 5236.—K dr. št. 47: J. Duller, 5237; A. Prah, 5238.—K dr. št. 51: F. Arko, 5239; I. Potočnik, 5240.—K dr. št. 54: F. Auman, 5241.—K dr. št. 55: J. Jane, 5242.—K dr. št. 59: J. Tršinar, 5243; A. Zore, 5244; A. Uršič, 5245; A. Kolar, 5246.—K dr. št. 60: A. Zakrajšek, 5247; I. Stražišar, 5248.—K dr. št. 63: J. Stefančič, 5249; F. Anžič, 5250; M. Turk, 5251; J. Petek, 5252.—K dr. št. 69: T. Strah, 5253; F. Levstek, 5254; J. Hrovat, 5255.—K dr. št. 70: A. Mrak, 5256; F. Krečič, 5257; F. Dragolič, 5258; J. Pach, 5259; J. Kranjc, 5260; L. Gomizelj, 5261.—K dr. št. 72: J. Nagelschnik, 5262.—K dr. št. 74: I. Matičič, 5263; J. Krašovec, 5264.—K dr. št. 77: J. Močnik, 5265; N. Močnik, 5266.—K dr. št. 78: F. Ižanc, 5267.—K dr. št. 80: M. Arnold, 5268; F. Rahni, 5269; M. Stern, 5270; P. Koželj, 5271.—K dr. št. 83: M. Pleše, 2779.—K dr. št. 84: J. Pomlada, 5272.—K dr. št. 87: J. Hombač, 5273.—K dr. št. 89: F. Goričnik, 5274; F. Rek, 5275; B. Klančnik, 5276.—K dr. št. 94: J. Podpodec, 5277; J. Reja, 5278; J. Gorjane, 5279; J. Vogrč, 5280; M. Žvogar, 5281.—K dr. št. 100: F. Bozja, 5282; F. Andolšek, 5283; A. Gorenčič, 5284; L. Tomé, 5285; F. Cešarek, 5286; A. Nosan, 5287.—K dr. št. 101: J. Laurič, 5288; L. Žemljak, 5289; A. Govž, 5290; J. Gruden, 5291.—K dr. št. 102: J. Fatur, 5292.—K dr. št. 107: F. Škrabec, 5293.—K dr. št. 109: M. Stiglitz, 5294; A. Kovačič, 5295.—K dr. št. 110: W. Stepič, 5296.—K dr. št. 111: J. Bratančič, 5297.—K dr. št. 112: T. Burec, 5298; M. Lajn, 5299.—K dr. št. 113: J. Žigman, 5300; J. Abramovič, 5301.—K dr. št. 116: M. Kukovica, 5302.—K dr. št. 117: M. Perič, 5303.—K dr. št. 118: J. Zupančič, 5304.—K dr. št. 121: A. Žauber, 5162.—K dr. št. 122: C. Ressel, 5305.—K dr. št. 123: F. Venčina, 5306.—K dr. št. 124: N. Boskovich, 5307; N. Krečak, 5308; N. Pavlovič, 5309.—K dr. št. 125: F. Poljanec, 5310.—K dr. št. 126: F. Radočaj, 5311.

OPOMBA: Z verodostojnimi listinami glede starosti, se morajo izkazati sledeči: Od dr. št. 14: J. Kotnik, 5193.—Od dr. št. 59: J. Tršinar, 5243; A. Zore, 5244; A. Uršič, 5245.—Od dr. št. 60: A. Zakrajšek, 5247.—Od dr. št. 84: J. Pomlada, 5272.

Zopet sprejeti črtani člani.

Od dr. št. 35: G. Werhove, 2844.—Od dr. št. 66: J. Plahutnik, 1976.—Od dr. št. 110: F. Jerich, 4194; J. Kohné, 4201.—Od dr. št. 123: J. Fuerbas, 4800.

Prestopli člani in članice:

Od dr. št. 2: J. Drečnik I., 51; J. Drečnik II., 1665 k dr. št. 119; F. Matko, 52 k dr. št. 125; J. Laurin, 39 k dr. št. 107.—Od dr. št. 4: J. Jugovnik, 281 k dr. št. 68.—Od dr. št. 5: J. Bolteš, 3107 k dr. št. 2.—Od dr. št. 15: R. Drule, 422 k dr. št. 106; L. Glavač, 2710 k dr. št. 26.—Od dr. št. 20: M. Colarič, 3439 k dr. št. 126.—Od dr. št. 21: F. Masel, 509 k dr. št. 121.—Od dr. št. 23: A. Zore, 2724 k dr. št. 107.—Od dr. št. 24: F. Glojek, 584; J. Benda, 1822; F. Benda, 4345 k dr. št. 111.—Od dr. št. 33: A. Tomačič, 784 k dr. št. 36.—Od dr. št. 43: J. Pistotnik, 149; A. Pistotnik, 148 k dr. št. 109.—Od dr. št. 44: J. Turšič, 1036 k dr. št. 13.—Od dr. št. 50: J. Benda, 2258 k dr. št. 111.—Od dr. št. 58: T. Krulc, 2378 k dr. št. 97.—Od dr. št. 69: F. Rajer, 1759 k dr. št. 17.—Od dr. št. 71: J. Nostran, 3734 k dr. št. 129; F. Rozman, 1113; Francis Rozman, 4920 k dr. št. 86.—Od dr. št. 72: J. Krukovich, 4611 k dr. št. 105.—Od dr. št. 77: A. Femic, 2221 k dr. št. 35.—Od dr. št. 80: G. Stefančič, 5121 k dr. št. 67; Š. Jagodič, 2683 k dr. št. 112.—Od dr. št. 86: F. Oselj, 4352; J. Čelar, 4256 k dr. št. 2; A. Svetek, 3330; A. Zajec, 4674; V. Jevšev, 4029 k dr. št. 80.—Od dr. št. 87: J. Turk, 4167 k dr. št. 3.—Od dr. št. 96: J. Resnik, 3355 k dr. št. 99.—Od dr. št. 97: J. Leban, 3632 k dr. št. 117.—Od dr. št. 98: V. Cirar, 2833; F. Pikush, 3494; A. Cirar, 3498 k dr. št. 13.—Od dr. št. 99: G. Skobe, 3509 k dr. št. 96.—Cd dr. št. 105: B. Jarc, 3424 k dr. št. 67.—Od dr. št. 116: J. Nostran, 3734 k dr. št. 71.—Od dr. št. 117: K. Baje, 4621 k dr. št. 125.—Od dr. št. 126: J. Hočvar, 500 k dr. št. 24.

Potujoči člani

Od dr. št. 1: J. Jansha, 1087.—Od dr. št. 2: J. Eržen, 914.—Od dr. št. 4: F. Klančnik, 633; J. Hren, 188

"Glas Slobode"

(THE VOICE OF LIBERTY)
WEEKLY

Published by M. V. KONDA & CO
2656 So. Crawford Ave., Chicago, Illinois.

Subscription \$2.00 per year.
Advertisements on agreement

Prvi svobodomisni list za slovenski narod v Ameriki.

GLAS SVOBODE IZHAJA VSAKI PETEK
in večja

ZA AMERIKO:
Za celo leto \$2.00
za pol leta \$1.00

ZA EVROPO:
Za celo leto \$2.50
za pol leta \$1.25

NASLOV ZA DOPISNE IN POŠILJATVE JE

GLAS SVOBODE

2656 So. Crawford Avenue CHICAGO, ILL.

Phone: Lawndale 9948.

Pri spremembi bivališča presimo barončnik
za nam natančno naznani poleg Novega in
stariški naslov.

Entered as Second-Class Matter July
5th, 1903, at the Post-Office at Chicago,
Ill., under Act of March 3rd, 1879.

OFFICIAL 546

PISMO Z DUNAJA.

Dunaj, 18. nov. 1913.

V Dunajskih vladnih krogih so se hipoma spomnili, da je Avstrija policijska država. Policiji se nalaga, da neobzirno poseže v vse dogodke javnega življenja. To povroča navadno grozne zmešnjave in blamaže v velikanski množini. Toda to se v Avstriji smatra za neobhodno potrebno, in baš sedaj je zopet takšna kolobacija.

Pred dvemi leti je avstrijsko ministrstvo upravi Canadian Pacific železnice podelila koncesijo za izselniški podjetje. Avstrijem, ki so se hoteli izseliti, je bil namen tem olajšan, ker je Canadian Pacific za vsakega posebej vse oskrbel kar je potrebno, da brezskrbno potuje po železnicah in na ladji do dospē v novi svet. Vlada je razobložila pri podeletvi te koncesije v parlamentu koristi te uredbe z živimi slikami in marsikdo je nato misil, da za Avstrijo pridejo srečni dnevi. Ljudje so se vozili v Kanado in pač tudi nazaj, in nihče se ni dalje brigal za to.

Tu je pa prišel vojski ropot in vojska stranka je zasledila, da priljubno tudi Avstriji potujejo v inozemstvo, ki bi se jih rabilo doma v vojne svrhe. Zato veliko upitje po policiji. — Spomnili so se, da je Avstrija kot policijska država nekoliko postala nazadnjarska, in res se je takoj pričelo z zapiranjem. Najprvo so prijeli voditelja izselniškega podjetja Canadian Pacific, nekega gospoda Altman. Le-ta še danes sedi in z njim veliko drugih ljudi, kateri so svojo kupčijo delali na podlagi od vlade podeljene koncesije.

Kakor znano rodi policijska vla-
da seveda tudi vohune, to so takšne kreature, ki si ne delajo nobene vesti, da osuničijo svoje so-
državljane in da iste spravijo v za-
drege. Tem vohunom se danes vi-
di vsak sumljiv, kdor gre s ročno torbico svojo pot, ali pa celo če si kupi vozni listek za daljšo popo-
tovanje. Ta lopovska druhal se še na drugi način postavlja v policijski državi, dokler ne bo zopet dru-
gi veter potegnil, potem se ti ljudje poskrijejo v najtemnejše kote in brloge.

Kakor rečeno, kdor danes potuje, se stori sumljivega — in kaj takega se zgodi v stoletju obrata!

To večno prepovedanje, to večno nadzorovanje povroča, da Avstrija nemore napredovati ali stopiti v vrste modernih držav.

Brezdovom je mnogo ljudi, ki se silno zgrajajo nad razmerimi kakoršnimi vladajo v policijski državi Avstrije. Le-ti ljudje se tudi spominajo, da je v Avstriji prepo-
vedano, kakšen časnik iz roke v roko dajati. Seveda ta prepoved se prekorači v tisočih slučajih; toda gorje, če se vohun spomni svoje lepe naloge, škoditi svojemu so-
državljanu ali mu vsaj napraviti nepriču! Potem, in to se posebno godi ob času volitev v zbornice, se neprehomoma denuncira, tako da je često pred sodnijami na stotine obožib, pričenši pri dekli gori do graduiranega doktorja in profesorja.

Pred razširjanjem časnikov imajo v policijski državi Avstrije največji strah. Časopise vendar razširja prosveto in kulturo, in kdor si tako nepotrebno priteže prisvoji, takšnega se več ne smatra za zanesljivega podanika.

Sedaj je blizu dvanajst let od tega, kar dunajski parlament ob-
ravnava nov tiskovni zakon. Sta-
ri zakon je namreč policijski dr-

zavi od takrat prikrojen; toda policijska država se je pa medtem tudi modernizirala; ne da bi bilo manje ljudi zaprtih radi pregreška tiskovnega zakona, ali vzroki, radi katerih se vrši zaprtja, so drugačni postali! In tako se pač tudi policijska država prilagodi razmeram, ki izvirajo iz razvoja, dasi je bilo treba za to nenavadno stvari državnega življenja!

Ogrska je doslej tudi imela stareli tiskovni zakon, toda napredku časnikarstva ni delala takih ovir, kot jih dela policijska država Avstrija. Pustilo se je časnikom razširjati se ne da bi bil kedo zaprt, ker je storil grozen zločin s tem, da je svoj časnik dal svojemu sosedu. Na Ogrskem se je od nekdaj čislal kulturni napredek in vedno se je storilo nasprotno, kar se je tozadenvno v Avstriji smatralo za pravo.

Sedaj pa hočejo na Ogrskem celo uveljaviti tiskovni zakon, v katerem se bo spoštoval napredek. Prvi paragraf se namreč glasi: "Časnikarstvu je zajamčena polna svoboda". Taka postavna določba bi v Avstriji pomenila zasijaj jutranje zarje svobode.

Cez Dunaj je nastopila doba veselje. Ta prinese v večno lamentacijo o povisanju davkov nekoliko izpremembe. Vojska stranka je namreč neizčrpna v idejah, kako se denar, ki se ga odvzame državljanom, potroši na najpreprostnejši način; čarowna beseda se glasi: kupite ranj pihalnike! Vlada namreč prava oboroževalna mrzlia. Ako si eno puško kupi sosed na Balkanu, tedaj jih hoče imeti deset, da se sosedu vedno kaže močnejša.

In kakor se godi s puškami, istotako se godi z vojnimi ladijami in s topovi. Po par letih je vse statro želesno in državljane se ponovno dene na čep.

Kralj Črnogorski sicer še nima novih pušč od zadnje ranj nič kaj razobložila pri podeletvi te koncesije v parlamentu koristi te uredbe z živimi slikami in marsikdo je nato misil, da za Avstrijo pridejo srečni dnevi. Ljudje so se vozili v Kanado in pač tudi nazaj, in nihče se ni dalje brigal za to.

Tu je pa prišel vojski ropot in vojska stranka je zasledila, da priljubno tudi Avstriji potujejo v inozemstvo, ki bi se jih rabilo doma v vojne svrhe. Zato veliko upitje po policiji. — Spomnili so se, da je Avstrija kot policijska država nekoliko postala nazadnjarska, in res se je takoj pričelo z zapiranjem. Najprvo so prijeli voditelja izselniškega podjetja Canadian Pacific, nekega gospoda Altman. Le-ta še danes sedi in z njim veliko drugih ljudi, kateri so svojo kupčijo delali na podlagi od vlade podeljene koncesije.

Kakor znano rodi policijska vla-
da seveda tudi vohune, to so takšne kreature, ki si ne delajo nobene vesti, da osuničijo svoje so-
državljane in da iste spravijo v za-
drege. Tem vohunom se danes vi-
di vsak sumljiv, kdor gre s ročno torbico svojo pot, ali pa celo če si kupi vozni listek za daljšo popo-
tovanje. Ta lopovska druhal se še na drugi način postavlja v policijski državi, dokler ne bo zopet dru-
gi veter potegnil, potem se ti ljudje poskrijejo v najtemnejše kote in brloge.

Kakor rečeno, kdor danes potuje, se stori sumljivega — in kaj takega se zgodi v stoletju obrata!

To večno prepovedanje, to večno nadzorovanje povroča, da Avstrija nemore napredovati ali stopiti v vrste modernih držav.

Brezdovom je mnogo ljudi, ki se silno zgrajajo nad razmerimi kakoršnimi vladajo v policijski državi Avstrije. Le-ti ljudje se tudi spominajo, da je v Avstriji prepo-
vedano, kakšen časnik iz roke v roko dajati. Seveda ta prepoved se prekorači v tisočih slučajih; toda gorje, če se vohun spomni svoje lepe naloge, škoditi svojemu so-
državljanu ali mu vsaj napraviti nepriču! Potem, in to se posebno godi ob času volitev v zbornice, se neprehomoma denuncira, tako da je često pred sodnijami na stotine obožib, pričenši pri dekli gori do graduiranega doktorja in profesorja.

Pred razširjanjem časnikov imajo v policijski državi Avstrije največji strah. Časopise vendar razširja prosveto in kulturo, in kdor si tako nepotrebno priteže prisvoji, takšnega se več ne smatra za zanesljivega podanika.

Sedaj je blizu dvanajst let od tega, kar dunajski parlament ob-
ravnava nov tiskovni zakon. Sta-
ri zakon je namreč policijski dr-

Hochenburger je imel kljub temu trajno podporo pri nemških nacionalcih, ki se ga smatrali nekako za kos svojega narodnega posestnega stanja, ker jim je koker le mogoče ustrezal pri imenovanju, nameščenju in prestavljanju sodnikov. Zaradi takih uslug mu odpuščali vse grehe, dasi je bilo treba za to nenavadno veliko samozatajevanja.

Zdi se pa, da je zdaj tudi Hochenburgerjeva mera polna in veliko je vprašanje, če mu bodo mogli še pomagati njegovi nemški nacionalni prijatelji. Interpelacija socialnih demokratov zaradi njevega posezanja v neodvisnost sodnikov, o kateri smo včeraj poročali, je pač zelo ostra; ali takak interpelantje sodi o njegovi samopašnosti vse v Avstriji, kar še kaj čuti za neodvisnost pravosodja.

Slučaj, s katerim se bavi interpelacija, je izredno značilen za kajstvo napram militarizmu, ki sega v Avstriji v najvišje socialne višave. Dne 8. februarja t. l. je bil neki nadporočnik s svojim očetom v bratom v restavraciji državne kolodvora na Dunaju. Ko je prišlo do plačevanja, je dal oče plačilnemu natakarju neki bankovec. Natakar je menjal za deset kron. Ko pa je že odšel, ga je častnik poklicjal nazaj, oče pa je trdil, da mu je dal dvajset kron. Ker je natakar vztrajal na tem, da je dobil le deset kron, je prišlo do prepira, v katerem je častnik očetom imenoval natakarja sleparja in goljufa. Da napravi konec, je natakar položil še deset kron na mizo, četudi je trdil, da jih je bil dobil le deset. Nato se je vmešal nadporočnik in zakričal natakarju: "Dvajset kron sta dobili, to sem videl; fahren Sie ab, marsch, Sie Schweinskopf! Pokličite takoj go-stiščarja, Sie Kerl!" — Ker pa je natakar še nadalje vztrajal na tem, da je dobil deset kron, je nadporočnik izkušal potegniti sabljo, in ker se mu to ni posrečilo, je dal natakarju klofuto.

Posledica tega prizora je bila nekam čudna. — Nadporočnik je namreč tožil natakarja zaradi žaljenja časti, če da mu je očital neresničnost, in da je kot priča pred častniškim častnim svetom izpovedal, da ga je nadporočnik žalil — izrazil "Schweinskopf" — "fahren Sie ab" in "Kerl".

Ce se vpraša, kaj je moglo na-

potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-
potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-

potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-

potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-

potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-
potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-

potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-
potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-
potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-
potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-
potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-
potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-
potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

Ce se vpraša, kaj je moglo na-
potiti Hochenburgerja, da je izdal tako natačno, da je mogoča le ena razloga. Pred sodiščem je stal na eni strani oficir, na drugi pa natakar. Toda sodnik ni gledal na uniformo in zvezde, temveč je videl pred sabo tožitelja in obtožence, kjer velja po ustavu brezpogojno sodnikova neodvisnost . . .

"Marsch, abfahren

Dopisi

Johnston City, Ill.

Naznani imam žalostno novico, nameč da je bil 23. nov. ustrežen Bernard Jarec, član našega društva št. 67 S. S. P. Z. Ustrežil ga je John Jeseničnik, in sicer sta ga oba imela malo preveč pod klobukom. Začela sta se nekaj prepričati; Jeseničnik je rekel Jarecu zakaj je prišel v Ameriko drugim kruh jesti, a Jarec mu pa je očital, da mora za njega delati v rovu, kjer sta skupaj delala. Malo potem je šel Jeseničnik v drugo sobo in v roki prisnel puško ter rekel Jarecu: "No sedaj pa pridi sem." Jarec je šel proti sobi, Jeseničnik pa puško nameri na trebuh ter sprožil. Jarec je na tla padel in tudi takoj umrl.

Jeseničnik je pobegnil, toda dobili so ga še isto noč in ga spravili v kurnik.

Kaj se bode z njim zgodilo, to Vam poročam pozneje.

Jarec smo spremili k poslednjemu počitku 26. nov. Tukaj zapušča dva žaljuča brata, v domovini pa ženo in sedem nedoračnih otrok.

Rojaki, kdo je kriv Jarecu preranega groba, Jeseničniku pa večletnega zapora — če ne kaj hujšega — Alkohol! Napredno misleči delaveci: Proč z alkoholom! Iokažimo v zgled rugim, da alkohol napoljuje norišnice in bolnišnice ter človeka ubije duševno in tudi telesno, kakor kaže ta doodek.

Seveda razmere so veliko krive ali ne vsega. Vinc. Pugel.

Calumet, Mich.

Prosim da ponatisnete imena društev in darovalcev. Dalje so darovala naslednja društva: št. 11 SSPZ \$8.50; dr. št. 17 \$5.00; dr. št. 42 \$2.40; dr. št. 129 \$3.25; pri dr. št. 9 so darovali: J. Perme 50c; po 25c: J. Sanich, L. Slach, J. Puh, F. Cesnik, 15c; po 10c: A. Pezdec, F. Puh, F. Kasač, J. Marolt, M. Mušič, F. Jelincic; skupaj \$2.20. Na Biwabik, Minn. so nabrali rojaki za nas strajkarje sveto \$57.00. Kakor je razvidno, da med rojaki na Biwabik vladajo veliko navdušenje za strajkarje v bakrenem okrožju Michigana. Rojakom darovalcem kakor tudi vsem zavednim delavcem kljemo: Živelji zavedni delavci! Bratje, naš boj je Vaš boj, naša zmaga bode Vaša zmaga in naš poraz bi bil Vaš poraz! Živelo bratstvo, živila svoboda in svobodomisnost! Živelj socialistem!

Pozdrav vsem članom SSPZ in vsem zavednim delavcem! Važna za socializem

Peter J. Spehar, z. tajnik.

Calumet, Mich.

Zelo redki prihajajo dopisi iz bakrenega okrožja sedajnem bednem položaju; delavstvo stoji trdno kakor poprej ali še bolj. Kompanijski biriči postajajo grozitejši. Strajkarji paraderamo vsako jutro in ker je precej mrzlo v Michigan newjorške postopeče grabi mraz in zato napadajo strajkarje, jih misijo plakati in da ne bi šli zjutraj na stražo. Gotovo se pa motijo. Včeraj 26. m. m. so napadli mirene strajkarje, ustrelili brata Hrvata na stopnicah unijske dvorane. Dotični brat se bori s smrtno, ker je šla svinčenka skozi njegov hrbel in težko bodo ostali pri življenu. Razbili so glave nekoliko drugih rojakov. Kaj pa oblasti? bo pravšl kateri; še zganejo se ne kadar stolčajo strajkarja, da je ves razbit, potem ga pačnejo v "špeh kamro" v zaduhlo celico, kjer še svojega psa ne bi dal zapreti.

Družbe so importirale toliko skebov v prvi vrsti Calumet & Hecla, da bi lahko napolnili pavel žnjimi, ali so šli, prešli so skoraj vsi ostali pa bodoje šli pri prvi priložnosti. Importirani skebje so vsi neizobraženi naredi, največ, ki nemorejo govoriti angleško; mala večina jih je rusko-poljske narodnosti, nekoliko Indianov, kakšen Oger in redki Angleži, drugo ne kot bumi!

Lep zgled našim slovenskim skebom! Ali še spite? Vidite da ljudje, katere so družbe importirali niso zato voljni z delom in pravili, po katerih Vi plešete in čevlje ličete. Dajte se vdramiti! Ali ni bolje biti organiziran? Ali

ste videli katerega skeba priti sem iz organiziranih kemp? Jaz pravim, da ne! Kaj je temu vzrok, da ne pridejo organizirani delaveci sem skebat? Če bi organizacija ne bila dobra, bi gotovo vsi šli lizati pete kapitalistom.

Najbolj obžalujem Slovence zato ker sem sam Slovenec, ker je med Slovenci največ skebov. Za to sta gotovo odgovorna žandar Klopčič in okrajni mojster Schwei ger ali Glasnik laži. Vzemimo Finece; oni so vti do enega imeli boljša dela in večjo plačo; ali oni so vti na štrajku, ker so zavedni delaveci. Slovenci kateri smo težko delali kakor mule in zdaj morate izdati pete Mr. Jimu. Sram Vas budi! Vi ste krivi, da se ta štrajk tako dolgo vlači, ali prisla bo ura in Vi boste dobili plačilo za Vaše skebsko delo! Koliko je: "Ijubi svojega bližnjega kakor sam sebe," je v katoliški veri razvidno istega, ko sti včeraj dve svetinci na bak cesti vpile, da so kompanijski hlapci ustrelili štrajkarja in kričali prav, prav! skebat naj bi šel, pa ga ne bi! To vas uči žan dar Klopčič!

Pozdrav vsem zavednim delavcem sirom Amerike, sramota calumetškim skabom! Poročevalec.

Butte, Mont.

Danes sem obiskal nekaj tukajšnjih Slovencev zaradi lista Glas Svobode in prišel sem v hišo nekega rojaka — kojega ime zamolčim — ki sem ga po pozdravu vprašal če je naročnik na Glas Svobode, a je rekel da ni, je pa naročnik na Amerikanerzari v Jolietu. Ker pa je nisem nikoli čital A. S. zatoraj sem bil radoven na vsebinsko tečista, sem rojaka prosil, da mi ga posodi, da si ga bolj površno ogledam, kar je tudi takoj storil. Nekaj dopisov sem si obdržal v glavi najbolj pa enega iz Gilbert, Minn., ki je bil podpisani z "dolgoletni naročnik".

Kaj vse ta sv. bacek klobasi o socialistih in "polovičarjih", jih pa že odveč. Ta duševna revca pravi: "Žalibog, kam so zabredi Slovenci!" pri tem pa za nas boga moliti ti zgubljeni bacek!! Kaj misliš, če si ti še tako zabit, da morajo potem tudi drugi mladi tisti prazno slamo?? — Potem tudi praviš, "da jih je veliko ki pridejo v Ameriko in kdo daje besedi angleški znajo pa že sv. Jezusova mater cerkev zaničujejo." Vedi, da v starem kraju nesmejo cerkev še danes zaničevati (pač pa prezirati), zato ko bi ga taki backi kot si ti ubili, akoravno imajo od boga zapoved: Ne ubijaj. — Polog tega se sam prav dobro postavši na noge, ko praviš da si dolgoletni naročnik tiste cunje, s čemur pokažeš, da imas namesto možganov praprot v glavi. Zapomai, da tisti, ki zna dve angleški besedi, se zbistri in pomnjuje, da je Amerika svobodna in prosta farškega nasilja; ti pa ki si dolgoletni naročnik, si pa še toliko zanalj in tista lesene bogove in mate božje, da slišiš travo rasti. Samo to si pošteno namazal, ki pišeš, "da ti predobri A. S., le ti si edini, ki se še danes vojskuješ za sv. cerkev"; zato te pa "poštam". Veliko si naklobasal, pa se mi ne vidi vredno česa trati za take oslarije. (Op. ur. Gospod dopisnik naj zna, da pri uredništvu A. S. dopis sami kujejo).

Z delom se nemoremo preveč povaljiti; brezposelnih je veliko število; zatoraj opozarjam Slovensce naj nikar sem ne hodijo. J. R.

Lorain, Ohio.

S prijaznim obrazom se obrnem do Vas, ko Vam sporočim, kako se obnašajo tukajšnji pismosni, ki ravnajo kakor se jim poljubi.

Že s pričetkom leta sem zapazil, koliko je pismosni mar za službeni red, ko je Glas Svobode nosil od hiše do hiše in bil mu je pretežek, da bi ga nesel naprej ter pustil na Main street, namesto na Globe ave., kjer jaz stanujem. In drugi dan, ko je pismosni opravil svoj posel, je moj list Gl. Sv. "mufl" iz Main streeta kakor mačka mlade šele 30tiga.

Tu je očiten dokaz, koliko mu je mar za njegov posel. (Op. ur. Ako se Vam še kaj sličnega priteži, pritožite se na pošti, in ce ne bo nič pomagalo pišti nam, da se pritožimo v Washington). Nadalje omenim, da št. 43 tega leta nismo videl in poprašal sem tukajšnje svobodomislice, če so dobili list št. 43 pa so mi zanikal. Tedaj ne vem kje je postala taka vročina, da se nam je stopil Gl. Sv. št. 43. Mislimo smo, da ste Vi uradniki z

delom preobloženi, ker ste poročali, da preselite v svojo hišo in nam nemorate vstreči. (Op. ur. List Gl. Sv. je vedno redno bil odposlan in pri nas ni bilo nobenega zadržka; tedaj je edino pošta kriva.) Drugi teden je prisla št. 44 a vti smo pričakovali 43 številko pa je ni bilo. Navadno dobimo Vaš list v soboto, tedaj sem šel spondejek vprašati na pošto, kjer sem zvedel, da so ga drugi dobili, a meni je zopet zmanjkalo št. 46.

Jaz nisem eden tistih, da bi komu od ust trgal koščka kruha in rajšči trpim v svojo škodo; toda kar je od več, je pa od več, in prisilen sem se obrniti do Vas ter upam, da boste Vi potipali na pravu struni, da se bodo posel pismosno bolj vestno in redno izvršili kot doslej. Če prav je bil že oponinan tukajšnji pismosni, se dosti ne zmeni za preprostega delaveca, zlasti ko nismo večina nas zmožni angleščine.

Tu rečem te toliko, da ako bi bili delaveci v tovarni ali v rudokopu tako nerden v svojem poslu, pokazali bi mu gotovo duri, ki bi se na njim zaprle za vedenino.

Jaz sem zadovoljen kot star narodnik Glas Svobode in upam da boste svojem naročnikom preskrbeli, da bodo redno dobivali list, na katerga smo ponosni, kakor smo tudi ponosni na take svobodomisline voditelje — kot sta Vi in delaveci, ki delujejo za povzdajo nas trpinov. Zato pa tudi težko pričakovati, katerga bodo doprinesli čas v korist in čast našebine ter možem kateri stojte na braniku vših nesmiselnosti.

Zato kličem socialni pozdrav e den za vse in vti za enega, naj bo naša geslo, socializem pa naj širi vedo delavstvu.

Frank Starman.

vsa človeške družbe, da postane vsak človek enakopraven svojemu sodrugu in da denar ne bo delal verskih bogov ter vladarjev človeški družbi. Kako potreben smo tega preobrata, skoro človek nemo re popisati. Edino vprašanje, ki nam stoji je, zakaj da bi moral biti človek okovan v veri, v katerega ni okoval stvarnik pač pa ga hoče kapitalistični moloh pod krinko vere umoriti in uničiti svobodo, katero bi moral vživati človeška družba, ter zakaj bi moral biti omejen, koliko smo produc rati, nameč toliko kolikor zahteva človeška družba ali toliko, kolikor poželi Carnegie, Rockefeller itd. V taki omejenosti mora nastati beda, kakor ne manjka katero deli po Zdr. drž.

Povrnem pa se nazaj k Pitts burškim razmeram. Tudi v naš naselbini se probuja socialistem še celo voditeljstvo kulture je pričelo deloma priznavati socialisten kot pravo; seveda le politične stranke, za kar pa nimajo upanja da bi kdaj doseglj svoj cilj. Zato pa kličem vsemu delavstvu: L vstajnosti in dosegli bomo svoj cilj! Tudi voditeljem naše naselbine je priporočati vstajnost, da bodo tudi sami mogli enkrat vzeti uspehe svojega kulturnega dela.

Pričakovati pa je da mine tudi za vist katera vlada našo naselbino. Seveda pričakovati je še tega al onega preobrata, katerga bodo doprinesli čas v korist in čast našebine ter možem kateri stojte na braniku vših nesmiselnosti.

Zato kličem socialni pozdrav e den za vse in vti za enega, naj bo naša geslo, socializem pa naj širi vedo delavstvu.

Frank Starman.

NAROČNIKOM GLAS SVOBODE!

Današnja izdaja Glas Svobode ima poleg navadnih 8 strani še prilog, obsegajočo 8 strani.

Prihodnji torek prinemo s dvakratnim izdajanjem lista Glas Svobode. List bo izhajal redno ob torkih in petkih. Ta izdaja lista je bila stavljena v tiskana v tiskarni GLAS SVOBODE.

Nadalje naj omenimo, da s prihodnjo izdajo lista Glas Svobode bomo moralni kolekotati vse liste, ki gredo naročnikom v Chicago in predmestjih, ki so prideljena veliki Chicagi. Naročnina na dvotednik Glas Svobode za Chicago, So. Chicago, Pullman in vse čikaške poštni postaje je od sedaj naprej zaradi kolekovanja listov sledi: za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.50. Prosimo, da čikaški naročniki jemljo to obvestilo v poštni razmatravajem list razmatravajem med kake madžrone, ki niti čitati ne znaajo.

Pozdrav našemu uredništvu Gl. Svobode. Primož Sever.

Sheboygan, Wis.

Ker ni nobenega dopisa iz tukajšnjih slov. naselbine, in ker je to moj prvi dopis, torej Vas prosim, da prihodite teh par vrstic v našem priljubljenem listu Glas Svobode.

Delavske razmere so še dobre, a vseeno ne svetujem rojakom hodiš sem za delom, ker jih je mnogo brez dela; in tukajšnji naselbini se delajo večji del samo stolci za tisto pesem:

Stoji, stoji Ljubljanca

... in okolo lipce stoji stoči ... In so tudi dve kožni oblarnici, kjer se kože oblačajo. To bi bilo dobro za jedilnika Janeza in chikaškega Tončeta, da bi prišla seu poskušati, ker sta potrebna, da bi si malo ustrojila možgane, da bi potem jima bolj dimšil šnofane.

Tukaj je tudi dosti božjih volekov, ki redno obiskujejo svoj klev, za katerega so sedaj dobili zvonočice iz starega kraja in so menda tako veliki kot so na železničnim strojih. In ker nisem nič dal za zvonočice, zato pa Vam posijem \$1.00 za nevi stroj.

Zato želim rojakom, da bi se načrtili na list kakoršen je Glas Svobode, ker ta je najboljši prijatelj delavcev.

In s tem želim Glas Svobode kar največ vspela v novi hiši, da bi dobil še veliko novih naročnikov kot dvotednik in da bi kmalu postal dnevnik.

S socialističnim pozdravom Rudeči Francenk.

Pittsburgh, Pa.

Tu in tam se probuja delavstvo ter stopa na delavsko socialno stalisci! Zakaj edino socializem je temelj na katerem mora stati delavstvo da se ubranimo kapitalističnega pritiska, ki hoče silom uničiti delavsko politično vprašanje, kateremu mora slediti parlamentarni preobrat Z. A. D. Za ta preobrat pa bi se moral interesirati vsak delavec in sicer potom socializma; tudi tisti bi moral slediti socialistom kateri misli, da je socializem vera ali nevera. Ker pa ni prvo in ne drugo, zato je socializem le sistem, katerega hoče

vse človeške družbe, da postane vsak človek enakopraven svojemu sodrugu in da denar ne bo delal verskih bogov ter vladarjev človeški družbi. Kako potreben smo tega preobrata, skoro človek nemo re popisati. Edino vprašanje, ki nam stoji je, zakaj da bi moral biti človek okovan v veri, v katerega ni okoval stvarnik pač pa ga hoče kapitalistični moloh pod krinko vere umoriti in uničiti svobodo, katero bi moral vživati človeška družba, ter zakaj bi moral biti omejen, koliko smo produc rati, nameč toliko kolikor zahteva človeška družba ali toliko, kolikor poželi Carnegie, Rockefeller itd.

Izdelujejo se še delavnice, da postane vsak človek enakopraven svojemu sodrugu in da denar ne bo delal verskih bogov ter vladarjev človeški družbi. Kako potreben smo tega preobrata, skoro človek nemo re popisati. Edino vprašanje, ki nam stoji je, zakaj da bi moral biti človek okovan v veri, v katerega ni okoval stvarnik pač pa ga hoče kapitalistični moloh pod krinko vere umoriti in uničiti svobodo, katero bi moral vživati človeška družba, ter zakaj bi moral biti omejen, koliko smo produc rati, nameč toliko kolikor zahteva človeška družba ali toliko, kolikor poželi Carnegie, Rockefeller itd.

Povrnem pa se nazaj k Pitts burškim razmeram. Tudi v naš naselbini se probuja socialistem še celo voditeljstvo kulture je pričelo deloma priznavati socialisten kot pravo; seveda le politične stranke, za kar pa nimajo upanja da bi kdaj doseglj svoj cilj. Zato pa kličem vsemu delavstvu: L vstajnosti in dosegli bomo svoj cilj! Tudi voditeljem naše naselbine je priporočati vstajnost, da bodo tudi sami mogli enkrat vzeti uspehe svojega kulturnega dela.

Povrnem pa se nazaj k Pitts burškim razmeram. Tudi v naš naselbini se probuja socialistem še celo voditeljstvo kulture je pričelo deloma priznavati socialisten

Hrani danes! Da boš imel jutri! Prični še nocoj.

Ni Vam daleč do nas, pridite! Ob sobotah večer imamo odprtvo od 6. do 8. ure.

Industrial Savings Bank 2007 Blue Island Ave.

Varnost, priročnost
in vladost.

22 let v businessu.
Govorimo v vseh jezikih.

Pošiljamo denar v Domovino

KASPAR STATE BANK
1900 Blue Island ave.
CHICAGO, ILL.

Nered v Prebavi

Da se ohranimo v dobrem zdravju, ne smemo dovoliti nobenega nereda naši prebavi, ker to je vedno znak kakih bolezni, ki zadene celo telo ali pa samo nekatere organe. Brez pravilnega vzdrževanja in pravilne prebave, ni življenja. In ravno radi tega je potrebno in tako važno, da imamo pri rokah kako zdravilo, katero bo v slučaju nereda v prebavi dalo takojšnjo pomoč. V takih slučajih lahko vsakemu pripomoramo dobro znano, zanesljivo in hitro delujoče.

Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino.

To izvrstno zdravilo bo izčistilo prejavni sistem popolnoma, ne da bi povzročilo kakih grizavico ali druge težkoče; isto bo povečalo apetit, dalo moč črevam in odstranilo zaprtje in vse težkoče združene s tem. To vino naj bi se rabilo kadarkoli se slabo počuti.

Imejte to Zdravilo vedno v hiši in

ga rabite za
ZAPRTJE,
GLAVOBOL,
BOLEČINE V DROBU,
SLABOST,
NERVOZNOST,
SLABO PREBAVO,
ZGUBO APETITA,
ZLATENCE,
SLABOSTI PO OBEDU.

Nikar ne odlasaite radi tega, ker si morda mislite, da bo ta stvar sama od sebe odšla. Ako se pravilno ne zdravite, bodo ti neredi vedno oslabili organe. — Najboljše zdravilo v vseh takih slučajih je

TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO.

V LEKARNAH.

NE SPREJEMAJTE PONAREDKOV.

JOS. TRINER

Vvaževalec in Izvaželavec.

RAZNO IN DRUGO

KRANJSKO.

Utonil v Krki. Dne 27. p. m. zjutraj je 82 let stari, nekoliko slaboumnih prevžetkar Anton Košak z Malega Globokega, občina Ambrus, skrivaj zapustil dom. Ob 8. uri zjutraj so ga dobili nedaleč od vasi mrtvega v Krki. Bržkone je padel v reko.

Z octovo esenco se je zastrupila dve leti starica hčerka posestnice Ivane Murn iz občine Toplice na Dolenjskem. Dekletce je neopazeno dobito nekaj požirkov tega strupa. Takoj so nastopile hude bolečine v trebuhi; drugi dan je bil etrok mrtev.

Obesil se je 63letni posestnik Jože Goršek iz Mačjega dolu, občina Velika Loka. 6. novembra zjutraj so ga našli obesešenega na podu. Najbrž je storil dejanje v čipni blaznosti.

Zopet nesreča pri strelnjanju s topiči. Dne 8. m. m. je strejal 20letni Franc Šiler, zidarski delavec v Trsteniku pri Kranju, povodom cerkvenega prošenja s topiči. Pri tem pa mu je strel pruhnil v obraz in ga popolnoma osmodil. Vid bo bržkone popolnoma izgubil. Strel mu je tudi razmesnil desno roko. Prepeljali so ga v ljubljansko delno bolnišnico.

Pošti voz okraden. 6. novembra je vozil postiljon Matija Urh počas iz Vidma v Krško. Nek delek je zapazil, da so vrata pri treseti poštne voze odprta. Povedal je to takoj postiljonu. Ke je postiljno pregledal tresor, je zapazil, da je izginila vreča, v kateri je bilo denarno pismo s 1250 štirimi rekordirana pisna in navadne poštne stvari. Postiljon je šel takoj iskat vrečo, a je ni našel. Trdi, da je bil tresor zaklenjen, ko je odšel iz Vidma. Zato nizključeno, da je med vožnjo kdo vprilil tresor in izmakinil vrečo.

Pazite na otroke! Fred nekaj lenevi je položila 14letna pestunja Jožeta Kuharjeva, uslužbena pri posestniku Florjanu Klemencu v Šmartnem pri Cerkljah, šest mesecov staro dete na zid kotla, kjer se je kuhalo za prašice. Otrok je padel v kotel in se tako močno opekel, da je prihodnji dan umrl.

Samomor Ljubljancanja v tujini V sredo 5. m. m. se je v Šibeniku v Dalmaciji ustrelil Ljubljancan torpedni mojster e. in kr. vojne mornarice Franjo Šinkovec. Nesrečen je služil že šesto leto in je izvršil samomor iz strahu pred kaznijo. Tudi njegov oče si je svoj čas sam končal življenje.

Falotje že beže! Bliža se čas novega poravnega zasedanja. Na dnevnem redu tega zasedanja pa so razprave proti krščansko-katoliškim odgovornim urednikom "Slovenca" in "Gorenca". — Ti katoliki so sicer nikogar ne boje, niti hudiča, vendar pa imajo silen strah pred poroto, se silnješi kakor hudič pred križem. Zato jih kar jemlje noč, čim se bliža novo poravno zasedanje. Kakor poroča "Sava", je odgovorni urednik "Gorenca" Florjančič izginil, ker bi se moral pred poroto zagovarjati na tožbo gospodčne Kamile Theimerjeve. Ker visi ista tožba tudi nad vratom bivšega "Slovenčevega" urednika Moškera, stavimo, da bo tudi ta vzel pot pod noge ter skušal uteči roki pravice, kakor je to že navajen. Poravno zasedanje je tu in lopovi se skrivajo v varna zavetišča.

"Sl. N." Sirov soprog in oče. V Zupužah, občina Zg. Šiška, sta se pred nekaj dnevi prepričala zakonska Janez in Marija Šuštaršiča tako razjezilo, da je pograbil gnojne vile in udaril sina tako močno po glavi, da se je fant zgudil. Rana je zelo nevarna. Očeta so aretilrali, fanta so prepeljali v deželno bolnišnico. Koren je bil aretiran.

Kuga v Trstu je sedaj popolno zatrta. Parnik "Sofie Hohenberg" so popolnoma desinficirali in mu dali libero pratico. Parnik dobi tudi novo posadko. Iz pomorskega lazareta so izpustili 100 mornarjev in delavec, 106 pa jih bodo izpustili po petdnevni kvartanti.

Uboj na cesti. Predminuli teden je napadel ob 10. zvečer neznanec 29letnega posestnikovega sina Franca Jakopina iz Studena pri Ložu na cesti proti domu. Udaril ga je s kolom po glavi. Jakopin je padel nezavesten, napadalec pa je pobegnil. Ko se je ranjene zopet zavedel, se je splazil do prve hiše, odkjer so ga peljali domu. Jakopin ima prebito lobanje in bole težko okrevl. Kot osumljence

so aretilrali nekega 24letnega fanta, ki je isti večer z Jakopinom skupaj popival.

Avstrijski škofje imajo sedaj na Dunaju svoja običajna jesenska psvetovanja, katerih se udeležuje tudi ljubljanski škof. Bilo bi prav-umestno, če bi ljubljanski škof pri tej konferenci škofov malo vprašal, kakega mnjenja so avstrijski škofje o gotovih, za Kransko prav važnih stvareh. — Tako na primer bi bilo gotovo zanimivo videti, kaj misli škofijska konferenca o dolgovih, ki jih napravi kak škof, dasi ve, da jih ne more nikdar plačati. Dalje, kaj mislijo škofje o sleparji v vodniškem farovu, dalje o Krekovih ljubezenskih avanturah in kar je še več takih zanimivosti. Žal, da ni prav nič upanja, da bi škof konference kaj takega vprašal. Nasprotovno: zdi se nam, da bi ljubljanski škof kar pobegnil, če bi njega kaj vprašali o teh in drugih zanimivostih iz njegove škofije.

PRIMORSKO.

Nesreča na železnici. Blizu Ronje tovorni vlak povozil konja, ki je stal na železniškem tiru v vpreženem voznu. Vlak je voz zdrobil, konja pa je vrgel 10 metrov daleč, kjer je obležal mrtev. Vozniku Brešanu se ni nič zgodilo, ker je še pravočasno zbežal. Nesreča se je zgodila ponoči in sicer pri prelazu čez železnicu. Zatvornici sta namreč zaprli ravno v času, ko je bil konj na tiru.

Tihotapec so ujeli ob meji na Kanalskem. Zaprli so radi tihotapec Fr. Lovršček, iz Krstenice, A. Bajta iz Melnikov, Antona Markiča, Jos. Peternele, Anton Markiča in Jos. Bardona iz Italije. Gre za veliko volov, ki so jih prepeljali iz Italije na Kanalsko.

Aretacija. V okolici Nabrežine so aretilrali orožniki mladični, ki se je izdal za Alojzija Šfiligoja, ker je bil na sumu, da je izvršil v okolici več tatvin. Preiskava je dognala, da je aretiranec 24letni Alojzij Mužik s Tolminskega, ki se je skrival pod drugim imenom in je izvršil več tatvin v vlogom med temi tudi vlož v vilo grofa Aleks. Economo na Trsteniku, kjer je ukradel za 500 K raznega blaga.

Rop in umor. Na kranjsko-primorski meji pri Sinadolah poleg Senočec se je dne 4. novembra po 8. zvečer zgodil roparski umor. Umorjen je bil Matevž Škrjanec. — Voz, na katerem se je vozil je bil krvav, na mestu, kjer je bil napaden, je bilo kraj cestnega jarka nekaj možgan. Ko so konji sami domov prišli in je gospodar videl, da je voz krvav, je sel Škrjanca iskat. Našel ga je blizu mesta napada, onstran jarka brezavestnega. Pomagati pa mu ni bilo in je po huden trpljenju ob 4. zjutraj umrl. Škrjanec je bil oropan in je bila njegova suknja odčesa kačkih 130 korakov. Sumi se, da je bil napad namenjen Škrjančevemu gospodarju Francu Čehovinu, velencu s senom, a usoda je zadevala Čehovinovega dolgoletnega hlapca, ko se je vračal iz Trsta. Umorjeni hlapec je bil vrl poštenjak in priljubljen v celiem okraju. Star je bil 55 let in je več kazkor 35 let zvesto in poštene opravljal furmansko službo ter si s svojo pridnostjo pridobil precej lepo premoženje. Zapustil je vdovo in šestero otrok.

Težka telesna poškodba v Trstu. 8. m. m. polpoplne sta se v Škednju sprla 4letni težak Anton Nadok in 28letni Matevž Koren. V prepisu je Koren potegnil iz žepa nož in ga zasadil Nadoku v trebuhi, da so mu izstopila čreva. Nadok je podal prvo pomoč zdravnik rešilne postaje, potem ga pa dal prepeljati v bolnišnico. Koren je bil aretiran.

Kuga v Trstu je sedaj popolno zatrta. Parnik "Sofie Hohenberg" so popolnoma desinficirali in mu dali libero pratico. Parnik dobi tudi novo posadko. Iz pomorskega lazareta so izpustili 100 mornarjev in delavec, 106 pa jih bodo izpustili po petdnevni kvartanti.

Potopljen tender vojne mornarice. V torem 11. m. m. zvečer je treči v puljskem pristanišču parnik družbe Trst-Istria "San Marco" v tender vojne mornarice, ki mu je hotel prekrižati pot. Sunek je bil tako silen, da se je tender takoj potopil. Parnik je dobil male kostne poškodbe. Moštvo potopljenega tenderja so rešili mornarji "San Marco" in več vojnih ladij. Kot osumljence

Samomorilci pod tramvajem. V pondeljek 10. m. m. zvečer je skočil na Goldonijevem trgu v Trstu pred električni tramvaj 23letni Franc Samec od Sv. Križa. Voznik je voz takoj ustavlil in kmalu so potegnili Sameca skoro nepoškodovanega izpod voza. Fant je izpovedal, da je prišel zato v Trst, da bi izvršil samomor.

Iz Opatijske poročajo: Dvorni svetnik Pavel pl. Elek je demisjoniral kot predsednik avstrijske Rivierabanke. Demisija je v zvezi s slabim finančnim položajem tega zavoda, ki ga je povzročilo dejstvo, da so zaprli igralnico in da je prometna družba falirala.

KOROŠKO.

Škof pod kuratelo. Celovski uradni list prinosi razglas, ki naznana kuratelo nad tajnim svetnikom, škofom krške škofije, dr. Kahnom, zaradi sodnijsko dogname slaboumnosti. Knezoskof dr. Kahn je že prej resigniral na svoje mesto in sicer zaradi znane afere monsiniorja Waissa. Dr. Kahn se je bil v preobilni meri finančno udeleževal krščansko socialnih industrijskih podjetij na Koroškem. Proces proti monsiniorju Waissu je spravil na dan, da je škof posodil znatne svote knezoškofijskega premoženja Waissu za njegovo podjetje, ki so prišla popoloma na nič. Da se pokrijejo znatni primanjkljaji iz knezoškofijskega premoženja, se je uvedla takrat akcija za saniranje, ki se je udeležil ves avstrijski episkopat. Dr. Kahn je pa resigniral na svoje mesto. Dr. Kahn je sedaj v samostanu Tanzenberg in prior samostana je tudi njegov kurator. Kahn je star 75 let.

Smrtna nesreča. V beljaški oklici je padla sestra posestnika vulgo Unterbirba pod voz, ki je bil obložen z repom. Nesrečo je povzročil konj, ki se je splašil. Dekle je dobro take poškodbe, da je drugi dan in okužil v hlevu neko solarico.

Ponesrečena Kranjica. V Leši se je ponesrečila pri delu 31letna delavka Josipina Bervar, doma iz Zagorja pri Litiji. Pri razlaganju voz jo je pritisnil en voz k steni, pri čemer je dobila težke poškodbe. Odpeljali so jo v brezupen stanjtu v bolnišnico.

Poskušen samomor. Iz Beljaka poročajo: V petek 7. m. m. zvečer se je poskusil topnica Schwarz v zaporu vojašnice obesiti, vendar pa so ga še pravočasno rešili. — Schwarz je drugi kuhar v častniški menaži gorskogorske artillerije in se je s prvim kuharjem sprij, vsled česar je bil kaznovan.

STAJERSKO.

Rudniški penzionisti v Trbovljah. Trboveljska premogokopna družba slovi daleč naokolo zaradi svoje brezvestnosti napram delavstvu. Dokler je rudar čvrst in zdrav ga priganja družba, da čimprej izčrpa svoje moči. Ko je izmagan, dobi rudar pokojino, ki je pa tako visoko odmerjena, da še za suh kruh ne zadošča. Če eden teh penzionistov v zimskem času pobere okolo rudnika koček premočga, že je za njim policaj ali orožnik, ki tira "zločince" v grščino ali pa v rudniško pisarno. Vse svoje moči je pustil rudar družbi, ko pa ne more nič več služiti, postopa družba z njim kakor pocestnimi tatovi. Seveda družbi bi bilo najbolj všeč, da bi delavec tisti trenotek, ko postane njegova roka preslabotna za krampl, legel in umrl. Čudno in nedeno je pa tudi od občine, ki podpira družbo in postavlja svoje stražnike v službo te ohole gospode.

Trbovlje. Ivan Seršen, zaposlen v trboveljskem rudniku, je hotel naložiti težko železno cev na hunt. Če mu je pa padla iz rok na desnog nogu in mu je popolnoma zmečkala. Težko ranjenega Sršena so prepeljali v rudniško bolnišnico.

12,000 K je defravidiral poštar pri sv. Petru v brežiškem okraju. Iz kraja je izginil in ga odslej še niso našli. Blagajno so revidirali in dognali da manjka 12,000 K. Revizija se še nadaljuje in ni izključeno, da je poneverjena sota še večja. Poštar Mihael Tonšek je prišel pred tremi leti v Šentpeter, prej je bil poštni oficijant v Celju.

!!!!!! ČE ŠE NISTE!!!!!!
posljite naročnino!

Brez naslova.

(Ahasver.)

Nekatere slovenske podporne organizacije so iznašle — novo metodo, s kajo misijo "vspešno", (?) napredovati. — Pričele so ena drugo denuncirati — in preganjati, po raznih državah. Strup Lukrecije Borgia, ni bil strašnejši — kakor je črna, peklenka zavist nekaterih "Slovencev"!

Divide et impera, (razdvojuj, vladaj in izkorisčaj) je geslo raznih šuftov, ki so se — gnani od u-sode — priklatili, za poštencimi slovenskimi delavci v Ameriki. — Rojaki ali jim še ne bomo dali brece?

Resnica je, da imajo naše podporne organizacije, še vse prenizko plačilno leštivo, (monthly payment rates) ki neodgovarja ne sigurnosti — ne zakonom nekaterih držav. Toda ali je bilo potreba radično denuncirati? Zakaj hudiča pa imamo časopis, konvencije, iniciativno in referendum? Kogar hočjo bogovi pogubiti, ga vdarijo s slepoto, pravi rimske pregor; tako je tudi z nami.

Tajnik neke Jednote piše, da mu je clevelandski denuncijant, napravil veliko — vslugo, ker je zatožil — slovenske organizacije, v državi Ohio, (bratec se pozna) radi prenizkega — asesmenta. Jaz bi svetoval omenjenemu tajniku, da mu nakaže kakšno nagrado (denuncijantu) iz blagajne. Ta Jure mora misliti, da smo vsi Slovenci sami Jurčki, drugače bi bil bolj logičen.

Govori se, da je mayor nekega mesta obljudil gotovim Slovencem — v svoji volilni kampanji, da če bo izvoljen jem bo pomagal — vse slovenske organizacije, (izvzemši domače) izgnati iz dotične države. — Koliko je resnice mi ni znano. Toda jaz bi svetoval dotičnemu županu, da naj poprej očisti ulice svojega mesta, tatoi in banditov, da bo človek vsaj podnevi varen pred njimi.

Predsednik neke Zveze, ki pa ni bila pošteno ustanovljena pač pa uzmama — dne 13. nov. 19 — od društva sv. B., piše da mu ni nič za predsedniško čast, ter preti da bo odstopil kakor hitro bo stvar vrejena. Dalje pravi, da glavni blagajnik te Zveze se je tudi že "zahvalil" za svojo čast, seveda ko so ga odstavili radi nerodnosti. No, blagajnik društva št. 1 te Zveze, se je tudi "zahvalil" za svojo čast, in sicer na ta način, da jo je pobrisal — iz Clevelandca, zajedno s svoto \$450, zvezinoga denarja. Ali je to pričetek poslovanja, "na finančni podlagi — Z. D.?"

Glasilo omenjene Zveze piše, da bodo kmalu pričeli poslovati, po vseh Zjednjeneh državah. Krasna misel. Le vprašanje nastane, če bojo naši rojaki tako neumni, da bodo svoje, krvavo zasluzene dolarme, hoteli pošljati clevelandskim uzmivočem — in podobni svojati, da bo kupovala tiskarske stroje — in automobile, kadar jim jih — piganim — železnica razbiti.

Urednik Clevelandske Amerike, mora imeti mesto možgan — neka čudna kolesca v glavi, ali pa gama trka. Kar danes hvali, jutri že zopet graja, ali pa obratno, kakor človek, ki sam sebi več ne verjam. Pred par meseci nam je skušal v potu svojega obraza, dokazati, da je združenje slovenskih podpornih organizacij, polnoma brezpomembno — za njih napredok. Za vzgled nam je stavil Rusijo in Švico ter razliko bogastva — teh držav. V 92. štev. svojega lista že piše doslovno: "Zakaj se mi kosamo na 12 jednot, ker bi lahko živel v eni?" Navsezadnjene bi človek mislil, da se bo urednik Cl. Am., vendor enkrat s pametjo srečal —, ko bi mu ne bilo znano, da je za časa neke konvencije v Pittsburghu, najbrž v službi čače Don Sakisera, meščaril proti združitvi.

Največji in najcenejši slovenski dnevnik, ki je prvič prisegel na delavski — in vsaj dvajsetkrat potem na napredni v svobodomenski program, nam sedaj priporoča "Ave Maričko", najbolj lažniji in nazadnjaški list pod bož-

jim soncem. List, ki hoče uvesti najtemnejši srednji vek, proces o copernicah in dogmo o spolnem občevanjju hudiča z žensko. Ob novem letu bo ta list zopet prisegel, seveda pokriven. Auri sacra fames, (sveti glad po zlatu) ne pozna več mej pri omenjenem listu. Collins, Landis, Tompson in razne egiptovske eigenake-copernice, ki so "zdravili" rojake na dištanco, so šli na medicinsko kliniko v Sing Sing, mu nemorevo več dajati tisočakov, treba bo pričeti z čudeži. — Jaz pričakujem v kratkim, naprimer takle, oglas v tem listu: "Presveta rešnja telečja kri Vodič Johance", je nadnaravnost — zdravilo proti vsem boleznim. Obvaruje človeka pred vsako nesrečo, na duši in na telesu! Steklenica stane \$5.00, naroči se lahko direktno pri "svetnici" Johance, Ljubljana deželnih zapori. — Ali pa pri očetih franciškanih Nassan Ave., Brooklyn, N. Y. Amen!

Smešnice.

Prevzetiš so obiskali zelo kletalen kraj in so bili nad vse slovensko sprejeti. Ves kraj je bil v zastavah, otroci so delali špalir, belo oblecene dekllice so trosile cvetke, na blaznicu pa je visela z zelenim okičena tabla z napisom "Srčno dobrodošel".

— Jaz imam prav poseben dar; vsakemu namreč lahko povem, kaj da je, če mi pove, kaj zavživa.

— No, uganite, kaj sem jaz. — Zjutraj jem dve jajci, šunko, sardine, malo beefsteaka in malo jerebice . . .

— Vi ste ali milijonar ali pa lažnjivec.

Rablju se je primerila nesreča. Ko je obsojenca spravil na vešala, se je pretregala žica in obsojenec je padel na tla.

— To se mi še ni zgodilo, je v svoji jezi zavpil rabelj.

— Meni tudi še ne, se je odzval obsojenec.

Prostak Joško se oglasi pri zdravniški vizitaciji.

— Javljam pokorno, gospod polkovni zdravnik, da sem bolan. — Kaj vam je?

— Kadar zakašljam, me v prsi boli.

— Čemu pa kašljate, če veste, da vas potem v prsi boli? Marš!

Dva krščena Žida sta se nekaj sprla in drug drugega prav nekrščansko zmerjala.

— Ti lump, grdi, ti si sin tiste Judeža, ki je našega Izveličarja za trideset srebrenikov prodal.

— Kar molč! Če bi bil tvoj praoče v Jeruzalemu vedel za tisto kupčijo, bi bil Izveličarja še za dvajset srebrenikov prodal.

Gospod Jazbec se je s svojim sinkom v krčmi zamudil čez dovoljeno mu uro. Vračajoč se domov je mislil samo še na sprejem, ki ga čaka in nič več na politični pogovor v krčmi. Sinko pa se spontoma naenkrat ustavi.

— Ata, kdo je pa nasprotina stranka?

— Oh, fant, to so vendar — mama!

Zidar je padel z drugega nadstropja, a na srečo je priletel na kup slame. Med tem, ko se je jecaje pobiral, je prihitel iz hiše gospodinja s kozarem vode.

— Oh, revež, je zaklicala, po-krepčajte se!

Zidar je pogledal v kozarec in vprašal:

— Prosim, s katerega nadstropa bi pa moral pasti, da bi mi dali kozarec vina?

Zdravnik: Kako je pa kaj z gospodom tehantom?

Kuharica: No, zdaj vsaj spe — tri dni še dosti dobro spe.

Zdravnik: Ali imajo že tudi kaj apetita.

Kuharica: Jedli niso še nič — ampak danes ponoc so v sanjah govorili o krvavih klobasah.

Zdravnik: Potem ni nobene nevarnosti več.

Na hišnem pragu stoji gospodina, drži krilo precej visoko in čaka, da poneha dež.

— Krasne noge, vzklikne v bližini stoeč gospod.

Stražnik, ki to čuje, se takoj približa in reče:

— Gospod — vedite se vendar достojno. Jaz gledam te noge že pol ure, pa nič ne rečem.

Dva kristjana sta se peljala čez morje. Prišel je vihar, ladja je bila poškodovana in se je začela potapljati. Eden kristjanov je začel v obupanju tuliti in vpti "barka" se potaplja — barka se potaplja — barka — potaplja — barka."

Tedaj pa je drugi kristjan v nanj zaročen: "Hudič neumni, kaj tako vpješ, — saj barka ni tvoja!"

* * *

Dama: Kar je res, je res — galanten pa je naš gospod kaplan. Lani sva se z istim vlakom peljala v obdaljeno mesto; gospod kaplan je imel listek II. razreda, pa se je peljal v III. razredu, samo da je meni družbo delal.

Kaplan: O milostiva . . . jaz bi šel še v živinski vagon, samo da bi bil v Vaši družbi.

* * *

Fajmošter Janez je bil pri svojem sosedu povabjen na obed. — Šest ur je sedel za mizo in jedel in pil. Ko se je odpravljal domov, je težko vzdržaval ravnotežje. — Najhujje je bilo priti po stopnicam dol. Sredi stopnic se je fajmošter Janez ustavil in je globoko zavzdihnil:

Vrag me v deši, je to nerodno, da je držalo le na eni strani stopnic! Kakor da bi bil človek le na eni strani pijan, dem, vrag mi v deši, hik — metla.

* * *

— Ti si pa silno lahkomseln. — Od tega, kar si že do sedaj zapravil na današnjem plesu, bi lahko cel teden živel!

— E, kaj — po takem plesu sem tako cel teden bolan in kar takrat rabim, dobim tako od bolniške blagajne.

* * *

Nevesta: Ali mi boš redno vsak dan pisal?

Zenin: Ne vem, dušica . . . težko se lotim pisanja . . .

Nevesta: A jaz hočem vsak dan pismeno zagotovilo, da si mi zvest.

Zenin: Veš kaj — zmeniva se drugače: dokler ti bom zvest, ti sploh ne bom pisal.

* * *

E, slišite, povejte mi no, kaj je z vašim sinom Karлом?

— O, ta je lepo naprej prišel.

— No, to me pa veseli. Veste, nisem prav verjel, da bo kaj iz njega, ker je tako nesramno lagal.

— In ravno to je njegova srča. H klerikalcem je pristopil in ker zna tako izvrstno lagati, postane še poslaneec.

* * *

Gospa Ljudmila se pelje na cestni električni železnici s svojim mladoletnim sinkom. — Ko pride sprevidnik, vpraša gospa: en ligist in pol.

Sprevidnik: To ne gre, vaš sin ima že dolge hlače.

Gospa: Torej dajte za mojega sina cel listek, zame pa polovico listka, ker jaz imam kratke hlače.

Na to pa se oglasi kmetica, ki je že listek plačala, in reče:

Meni pa dajte denar nazaj, ker jaz sploh ne osim hlač.

* * *

Fajmošter Zgaga je vsled nepokornosti svojih faranov in draginje dobre pijače postal ves melanholičen in je nekega lepega dne navzlie pazljivosti njegovih poslov izgnil iz farovža. Mežnar ga je šel iskat in ga je našel v bližnjem gozdiju obešenega, a za — trebuhi.

Ježeš, gospod fajmošter, kaj pa delajo? je zaklical mežnar.

Zivljenna sem sit, pa sem se obešil, je zavzdihnil fajmošter.

Ja, če so se hoteli obesiti, je mežnar, bi si morali vrv dajti okro gvratu.

Saj sem poskusil, je zastokal fajmošter, pa mi je — sape zmanjkal.

* * *

Pri porotni obravnavi proti nekaterim "anarhistom" so prinesli v razpravno dvorano tudi več šketelj za sardine, ki so jih nezmotljivi sodni izvedenci proglašili za bombe.

Med porotniki je bil tudi zelo nehraber gospod, ki je nekaj časa nemirno gledal bombe in se potem oglašil za besedo.

Prosim, gospod prezident, tele bombe . . . tik pred klopjo porotnikov . . . prosim . . . saj bi se znala zgodička kaka nesreča . . .

Ah, kaj, je zarenčal prezent, saj imamo nadomestne porotnike.

* * *

Na hišnem pragu stoji gospodina, drži krilo precej visoko in čaka, da poneha dež.

— Krasne noge, vzklikne v bližini stoeč gospod.

Stražnik, ki to čuje, se takoj približa in reče:

— Gospod — vedite se vendar dostojno. Jaz gledam te noge že pol ure, pa nič ne rečem.

Fajmošter je nekoga dne stopil pred župana in je zahteval, naj občina plača udeležnikom evharističnega kongresa potne stroške. — Župan se je praskal za uesi in dolgo zdihoval, napisled pa reklo: Prav rad bi dal denar, gospod župnik, prav rad — ampak, kako naj ga pa vknjižim?

Viš ga, je vzkliknil fajmošter, kako si neumen! Zapiši te stroške med izdatke za ceste in melijoracije, saj bodo ljudje na evharističnem kongresu občanom pripravljeni — pot v nebesa!

* * *

Župnik Sraka pride k bolnemu in brezobemu starčku, da ga spove. Starček pa o tem neče nič slišati. Nazadnje mu pravi župnik Sraka:

* * *

"Če umrete neprevideni, pride te pekel."

Bolnik pa se mu prijazno na-smeje in odgovoril:

"Jaz sploh ne morem priti v pekel, ker tam je jok in stok in škrpanje z obmi, jaz pa nimam zob in ne morem ž njenimi škrpati."

* * *

Fajmošter Jaka je imel pokvarjen želodec. Ker sam ni mogel nicesar užiti, je šel inspisirat vaške krme, kajti bil je postni čas in povrh še petek.

V krmi "Pri lurskem čudežu" je naletel na fanta, ki je otepjal krvavo klobaso. Ves besen je stopil fajmošter Jaka pred fanta in je zaklical: